

GAZETA

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 25go MARCA ROKU 1820 w SOBOTE

FRANCYA.
IZBA DEPUTOWANYCH.

Na sessyi téy Izby d. 4 Marca P. Riviere zdał téy sprawę imieniem Kommissyi o projekcie prawa względem osobistey wolności, w kilku mteyscach przez nią poprawionym, i oświadczył, że większość kommissyi jest za przyjęciem poprawionego. Odłożono roztrząsanie projektu do dnia 6go Marca. — Sessya dnia tego zaczęła się od zdania sprawy imieniem Kommissyi wyznaczoney do roztrząśnienia stanu kassy umarżającej dług publiczny, a zdał ją P. Mollien prezes téy Kommissyi. P. Labbey rozwinął potem propozycyą swoję wniesioną na poprzedniey tajney sessyi Izby, aby poprawić niektóre artykuły urzędzenia trybu obradowania Izby, a mianowicie, żeby ustanowić niewątpliwą kontrolę między gawkami dawanemi przy głosowaniu a głosującemi, co nastąpi przez położenie przy skrzynce do kładzenia galek rejestru, na którym każdy kładący galkę nazwisko swoję ma zapisać, a potem, żeby przed przystąpieniem do obliczenia galek ogłosić liczbę głosujących. — Zapytana Izba względem téy propozycyi, odrzuciła ją większością głosów. Ale P. Benjamin Constant wniósł zaraz inną w tymże celu, lecz ogólną, to jest, aby poprawić 33ci, i przerobić artykuły 10 i 22 urzędzenia trybu głosowania. Zgodzono się większością głosów wziąć tę propozycyą pod rozważę, po poprzedniem téy przez kommissyą roztrząśnieniu. Tu dopiero zaczęły się obrady nad projektem prawa o wolności osobistey. Zabrał naprzód głos P. Legreverand, jeden z 4 członków kommissyi roztrząsającej

ten projekt, którzy byli nie tylko za odrzuceniem takiego, taki ministrowie podali, ale i za poprawionym przez większość kommissyi, i przytoczywszy pobudki oświadczył się w Izbie przeciw niemu. Mówili po nim inni to za, to przeciw projektowi, to za potrzebnymi w nim jeszcze poprawkami; naręście, dla spóźnioney pory dnia odłożono obrady do d. 7 Marca. Wd. tym rozprawiano znowu nad tymże projektem; naręście zabrał głos Hr. Simeon minister spraw wewnętrznych, który mu kilkakrotnie przerywano. Przy końcu rzekł: — „Kto twierdzi, iż ministrowie przez ten projekt oczerniają naród, ten niesłuszny czyni im zarzut. Alboż niemy burzycielów? Alboż niemy naszych reformatorów? Czy próżną mamy obawę? Dowiedcie się z tego, co zaraz powiem. W Paryżu pewna liczba osób głośno chwaliła zabicie Xięcia Berry, odkazując się podobnemi zamiarami. Między innymi metak Lucet trzymany pod strażą w prefekturze policyi napisał tak do Prefekta: — „MCPanie! „z wielką radością dowiedziałem się o zabicie „Xięcia Berry. Zyczyćby należało, aby i resztę rodziny Królewskiej takiz los spotkał; „byłoby to słuszną karą za wszystkie nieszczęścia, jakie Barbonawie na Francyą ściągnęli „przez upor, aby panowali nad ludem, który ich odczuć. Co za chwala dla tego, „który zabił Xięcia! Jakże mi czynu jego „zazdrościć! Obym mógł kiedyś odwzajemnić go wyrównać! — Odezvano się, iż to szalenieć pisał. — Dobrze, rzekł Minister; ale gdyby go pociągnięto do sądu, nie znalazłoby praw, któreby go karały, bo praw mówią, tylko o buntowniczym mówieniu

i piśmiarkach buntowniczych po miejscach publicznych; i nieomieszkanoby twierdzić, że tu idzie tylko o opinią i list człowieka do człowieka. Niech ieno takiego człowieka wypuszczą na wolność, któż odważy się zaręczyć, iż nie będzie naśladował tego, którego obrzydłą odwagę uwielbia? Ale nie w samym tylko Paryżu dać się widzieć te oznaki. Ukazały się i po departamentach, a pomnożyły się z początkiem r. 1819, z końcem zaś iego bardzo wzmożyły. Po d. 12 Lutego odzywano się z srogą radością, ziorzczono osobom krwi królewskiej, i wynurzano srogie dla nich życzenia. Te ziorzczenia i występne życzenia tak wszędzie w iednymże kształcie słyszeć się dały, iak gdyby z wspólnego źródła pochodziły. — Z drugiej strony, rozsiewaiać wieść, iż to iakoby Napoleon wyładował w Hiszpanii, iż to, iakoby ukazał się w Ameryce, iż też, iakoby wojna miała wkrótce wybuchnąć nad Renem, i że taki lub ów departament stanął pod bronią. Po wielu miejscach Francyi ziawiły się mistyczne ogłoszenia, i prorocstwa tak ułożone, ażeby sprawić mocne wrażenie na pospółstwie, i zapewnić ie, że w r. 1820 występiona będzie rodzina królewska. Do tego wszystkiego przylączyły się rozmaite znaki i godła przeszłego rządu, i przypominające go piosnki, piosnki przez wół pokryte tajemnicą, które się stały hasłem. Spełniano toasty pod zmyślonemi nazwiskami. Zapowiadano wielkie zdarzenie w Lutym lub Marcu. Resztę wysłuchi wywód toczący się sprawy. — Te są owoce początkowych dochodzeń; te ślady skrytych zamachów, których dociec należy. Potrzeba uzbroić rząd nadzwyczajną władzą i mocą, ale którejby z umiarkowaniem używał. Coście za potrzebne w r. 1817 uznali, spodziewamy się, że i teraz ieszcze uznacie. „

Po ministrze zabrał głos P. Bastereche, a po wstępie, w którym wyraził, że dopiero pierwszy raz odzywa się w tey świątyni praw, to między innemi powiedział: — „ Falszywych i trwożących wieści lub doniesień, o których mówił minister, nie mam ia za dostateczną pobudkę do zawieszenia naydroższego z praw naszych. Świeże doświadczenie nauczyło mię nie wierzyć takowym wieściom i doniesieniom. Jeden z obywateli departamentu moiego ma przysłowie: *Wiedziałem ia o tém*, którego zawsze używa, gdy mu kto co powiada. Zdarzyło się teraz, iż gdy

mu powiedziano, że Xięcia Berry zabito, rzekł podług zwyczaju swojego: *Wiedziałem ia o tem*, wzięto go, i nadaremnie przez czas nieiaki trzymano w więzieniu. — Król Angielski Henryk VIII, ten zabójca trzech czy czterech żon, zagroził karami tym, którzyby śmieli śmierć mu przepowiedzieć. Zachorował. Lekarze nie śmieli mu zwiastować, ani nawet dać do zrozumienia niebezpieczeństwa, w iakiem życie iego zostawało. Umarł więc dla braku potrzebnych lekarstw, z których mogłoby być poznać swę niebezpieczeństwo. — Kollodzy moi! nie obracana się do żadney strony; nazywam was kollagami, bo wszystkich nas ta tak ważna rozprawa zarówno obchodzić powinna. — Naypyszniejszy z Królów naszych, ten, który nie miał szczęścia nadać wiekowi, w którym panował, konstytucyney wolności, ale który mu dał inny rodzaj wielkości, Król ten, Ludwik XIV, uwiebiał i lubił nad wszystkie rządy rząd Sultana tureckiego. Był przy najmniej szczery i otwarty w wyznaniu swoim. Oby ministrowie nasi mieli tę otwartość i powiedzieli, czy chcą rządzić nami iako Wezyrowie, i obchodzić się z nami po turecku! Uyrzelibyśmy, czyli lud francuzki tyle byłby podłym, iżby z pokorą stryczek przyymował. „ Wyłuszczywszy dalej zdanie swoje względem projektu, tak zakończył Pan Bastereche. — Nieszczęśliwy Xiążę! Ludzie ambitni i nienasyчени władzą chcieli, aby drzewo niewoli na twym grobie zasadzone pokryło wszystko swoją cichością, a cień iego był pierwszą kolebką, którą synowi twojemu przeznaczyl. Ale życzenie ich nie będzie wysłuchane. Głosię za odrzuceniem projektu. „

Mówiło potem ieszcze kilku, a między innemi P. Benjamin Constant, który odkazał się i przeciw projektowi, iaki ministrowie podali, i przeciw poprawionemu przez większość Kommissyi; poczem odłożono ieszcze dalszą rozprawę nad tym projektem do następney, dnia 8 Marca, sessyi. — (*Podług odebranego w Strashburgu z Paryża przez telegraf doniesienia z dnia 11 Marca, utrzymał się projekt prawa ścieśniający wolność osobistą, ale czy z poprawkami Kommissyi, lub innemi ieszcze, iakie w Izbie wnosząno, niewiadomo.*)

Sessya Izby Deputowanych dnia 7 Marca zaczęła się od zdania sprawy przez Jenerala Foy o petycyach, między któremi była także petycja *Officerów Polskich*, którzy

(słowa są tego Jenerała), będąc uczestnikami chwały i nieszczęścia wojska francuzkiego, poszli z niem za rzekę Ligere (Loire), lecz nie pozyskali połowy żołdu zastrzeżonej officerom francuzkim. Przytoczył ten Jenerał wszystkie prawa tych walecznych wojskowych do względów na nich Izby. — „ Zamknęli oni sobie (rzekł) oyczyznę swoją przez nadzwyczajne przywiązanie, iakie przysposobionej przez nich oyczyźnie okazywali. Mogą pokazać chwalebne blizny, które brojąc Fra cyi odnieśli. Polska była zawsze tym krajem, gdzie Francuzów iak należy iey przyjmowano. Tamto także przez długi czas miał nasz Król z rodziną swoją przytułek. Nie może więc Francya być obojętną na zadanie sprawiedliwe w sobie, i które z tylu dowodów zaleca się iey względem. „ — Odesłała Izba jednomyślnie tę petycyą do ministra woyny.

Czytamy w dzienniku zagorzało-rojalistowskim zwanym *Dziennik Sporów* co następuje: — „ Polityka jest rzeczą ważną. Upadł P. Decazes, lecz czyliż podnieść się nie może? Jest walka między nim a Xięciem Richelieu. Cała rewolucya zebrała się około pierwszego, a prawa monarchia stanęła przy drugim. Jeśli Pan Decazes odniesie tryumf, wiem dobrze, coby zwycięzka przez niego rewolucya z Jenerałem swoim zrobiła. Pethion i Bissot, Danton i Robespierre byli także faworytami pospolstwa, a wiem, co się z nimi stało; przecież ci ludzie byli bożyszczami ludu upoionego demagogią, gdy Pana Decazes bardziej nienawidzą rewolucyonisci, których głaskał, aniżeli rojalisci, których przesładował. Wszakże przewidujemy, iż gdyby tryumf jego trzy dni tylko potrwał, włożyłby monarchią do trumny, i tużby naówczas było po dynastyi Królów naszych! Miecz jest dobyty, i nie powróci do pochew!!! Pisarze rojalistowscy! Okoliczności są ważne, niebezpieczeństwa ogromne. O ileż mielibyśmy sobie do wyrzucenia, gdybysmy się nieuwważną gorliwością unosili! Czyliż podczas walki przystoi wiernym i nierozumom krytykować obrotu Jenerała? Zaecznymy od zwyciężenia, a potem będziemy podług upodobania dobre lub źle rozumowali względem tego, co działo się, a nawet coby należało było zrobić. Wolność osobista jest zagrożona, wolność druku ma być zawieszona! Boleję na to, lecz mię charakter ministra, któremu ta nadzw-

yczajna władza ma być powierzona, pokrępiła. Znanie jest umiarkowanie iego. Użyje on tey straszney władzy, lecz nie nadźwycie, a zwłaszcza nie dopuści, aby iey podwładni nadużyli, bo idzie tu o iego chwałę, którą kocha; kocha także i wolność, a zatem nie zechce, aby świątynia wolności nazawsze była zamknięta. „
Pewną jest rzeczą, iż *Monsieur* brat Króla będzie zasiadał i miał głos w Radzie gabinetowej.

Mówią, iż Król woysku w Chartres, gdzie Xiąże Decazes pierwszy miał nocleg dnia 28 Lutego wyiechawszy z Paryża, dał za hasło: *Eliasz*, imię tego Xięcia na chrzcie, i *Chartres*. — Zapewniają, iż Xiąże Decazes wychodząc z ministeryum radził, aby nie łączyć się ze stroną, przeciw której cały naród jest obarzony.

W Bordeaux obelisk piramidalny przy pobocznych drzwiach kościoła katedralnego podczas gwałtowney burzy obalił się w czasie nabożeństwa, i przebił sklepienie kościelne, którego część zawałiła się, przy czem, oprócz wielu pokaleczonych, 13 osób utraciło życie. Jeszcze się lękano, przy odeszciu poczty, aby i reszta sklepienia, tudzież facyata, nie zamięliły się w gruzy.

Niedawno wśrzedzszy na przechadzkę pewny właściciel dobr przy *Avignon*, zniknął. Doniosło się to do policyi, która po odbytym śledztwie dowiedziała się, iż pomieniony właściciel zwałkając dane przyrzeczenie małżeństwa, schwytany osadzonym został w piwnicy przez kochankę swoją. Zamianem iey było dopóty mieszliwego kochanka w tém więzieniu trzymać, dopóki by w piwnicy małżeńskim ślubem nie uwieńczył iey słodkich nadziei.

Wiadomości tyżące się Hiszpanii wyjęte z dzienników Paryżkich.

Dzienniki zagorzało-rojalistowskie mało do d. 9 Marca wiadomości z Hiszpanii zawierają, i znowu powtarzają, iż oddział Pułkownika Raego ze szczeniem zniesiony przez Jenerała Odonnel, a Riego z garstką niedobitków uciekł w góry koło Ronda, ale go tenże Jenerał ścigał. — Jeden z tych dzienników zwany *Gazette de France* doniosłszy, że Jenerał Mina przybył do Nawarry w zamiarze zrobienia tam powstania, twierdzi, że nie jest on owym sławnym *Mina*; lecz dzienniki liberalne odpowiadając na to zaewniają, iż

jest on niezawodnie *Francesco Expoz Mina* dawniey naczelnik Geryllasów, który się wstawił w wojnie przeciw Francuzom na Półwyspie hiszpańskim. — Inny znowu dziennik zagorzało-rojalistowski zwany *la Quotidienne* dziwi się, iak ten *Mina* przebywający w Paryżu mógł uniknąć oka policyi, wymknąć się, i przybyć do Hiszpanii. Na to tak mu jeden z liberalnych dzienników odpowiedział: — „Jenerał *Mina* przed trzema tygodniami upadł na schodach, i tak się stłukł, że musiał leżeć w łóżku. Troskliwe niby o niego osoby nie widząc go uczęszczającego na miejsca, dokąd zwykł był przychodzić, przybyły do niego, i żądały widzieć się z nim imieniem znakomitey osoby. Niepodobna im było odmówić. Choroba Jenerała niby coraz się wzmagala, i zaledwie mógł nieco przemawiać, co było udaniem. Gdy zesłane owe osoby weszły do jego pokoju, zastały rzeczywiście leżącego w łóżku człowieka, zaledwie mogącego kilka słów wyrzec, gdy Jenerał *Mina* wyzdrowiawszy zupełnie lechał już wtedy pocztą, dając śpieszno do Hiszpanii. Dowiedziano się o wyjeździe jego dopiero nazajutrz po przybyciu już jego na ziemię hiszpańską. Wszakże na samey granicy doznał zawady, którą iednak uprzętnął. Gdy miał śniadać, wszedł do niego Kommissarz policyi, i spytał o paszport. Pokazał mu go *Mina*. *Ale*, rzekł kommissarz, *byłeś tu WCPan z dwiema osobami? — Są to dwaj kupcy przyjaciele moi*, (a byli to dwaj adiutanci jego); *pošli oni do miasta za interesami, i czekam na nich. Oto jest i dla nich nakrycie na stole, iak WCPan widzisz. Jeśli chcesz, uładź, niezadługo oni powrócą.* — Zaczekał Kommissarz. — Wkrótce wyszedł z izby Jenerał bez kapelusza, i już nie powrócił. Nazajutrz dopiero odebrał ów Kommissarz list z uwiadomieniem, iż ten, z którym miał powyższą rozmowę, był to Jenerał *Mina*, i z żądaniem, aby mu zostawione pieniądze i tłumok odesłał. „

Dzienniki liberalne takie wiadomości z Hiszpanii ogłosiły:

— *Dnia 4 Marca* — „Odebraliśmy list jednego z bankierów madryckich pisany dnia 2igo Lutego w tych wyrazach: — Wszelkie doniesienia z Andaluzji są pomyślne dla powstańców. Do kolumny Pułkownika ich *Riego* pod *Algesiras* przyłączył się pułk jazdy zwany *Farneze*, i dwa pułki piechoty zwane

amerykański i hiszpański, a należały one do korpusu stojącego w obozie *S. Rocha* pod dowództwem *Odonella*. Po tém ich przyłączeniu się pociągnął *Riego* do *Ronda*, a stamtąd do *Malaga* i *Grenady*, dokąd dnia 2igo Lutego przybył. Wojsko powstańców na wyspie *Leon* wznosi ciągle ogromne baterye w celu zdobycia zamku *Cortadara* zastanawiającego miasto *Kadyx*. Uzbrowili w tymże celu 30 szalup kanonierskich. Wszystko zapowiada, iż *Kadyx* w lada dzień otworzy bramy powstańcom, i że wojsko Królewskie pod Jenerałem *Freyre* przejdzie pod chorągwie powstańców. Przeszło także do nich 30 ludzi z pułku zwanego *Bourbon*. — Zówwim wprawdzie krokiem idzie powstanie; wszakże ustali się, iak jest powszechne mniemanie, a odzyskanie wolności podobno ani kropli krwi kosztować nie będzie. My w *Madrycie* iesteśmy na pozór spokojni. Ministerjum nasze zachowuje głębokie o wszystkim milczenie. Dałby *Bog!* żeby Król zaprzestawszy słuchać rady powiernisiołów swoich skłonił się do rady przyjaciół porządku i monarchii konstytucyney. — Niespokojni iesteśmy o prowincye *Galicyą* i *Nawarrę*, bo wiemy z doświadczenia, że ich mieszkańcy gotowi stanąć w sprawie, której przed kilku laty z wielkim zapalem bronili. — Dowiadujemy się z listów, że Pułkownik *Riego* w trzykrotney utarczce z *Odonnelem* zawsze zwyciężył. „

— *Dnia 5go Marca*. — Dziś odebrano w Paryżu listy z *Bajonny* pod dniem 29tym Lutego zawierające nieiakie szczegóły przybycia Jenerała *Mina* do *Nawarry*. W kilku miejscach czekały na niego dosyć liczne kupcy. Przybycie jego było oddawna umówione. Na odgłos zawięcia się jego, stronnicy zebrali się zbrojno i licznie w *St Etienne* niedaleko *Elizando*, tudzież pod *Pampeluną*. Za pomocą *Geryllasów* opanuje on gościńce i wąwozy w *Bi-kaii*, a nayıpierwszém zapewne staraniem jego będzie przezymować gońców rządowych. — List zaś z *Jrun* miasta hiszpańskiego pod dniem 29tym Lutego zawiera, co następuje: — „Spełniło się oczekiwanie nasze. Jenerał *Mina* jest już u nas. — *Dnia 26go* był w *St Estavan*. Przeszło 80 osób wyjechało naprzeciw niego do granicy z powiatem, gdzie czekało nań 29ciu dawnych officerów. „

Dnia 6 Marca. — „Listy z *Bajonny* zwiast

stowały, że 800 ludzi przyłączyło się zaraz w początku do Jenerała Mina, że na odgłos przybycia jego wszyscy są w poruszeniu, i że dnia 1 Marca wszędzie w Nawarze powstanie nastąpi. Jakoż odebrana dziś w Paryżu nadzwyczajną drogą wiadomość opiewa, że jest już powszechne w téj prowincyi hiszpańskięj powstanie. — Zapewniają, iż Jenerał Królewski Freyre w niedostatku, iakiego wojsko jego doznaie, zażądał wsparcia patryotycznego w pieniądzech; lecz tylko kilka klasztorów złożyło mu 75,000 franków, a tak mały zasitek przywiódł go do nałożenia przymuszonej pożyczki na miasto Kadyx.

— D. 7 Marca. —

„Według listów z Bordeaux, nie bardziej nie dowodzi nieukontentowania rządu hiszpańskiego, i złego stanu okoliczności, nad zmianie naczelnego dowódcy wojska Królewskiego w Andaluzyi. Odebrano dowództwo Jenerałowi Freyre, a dano je Don Pedro Giron siostrzeńcowi Jenerała Castannos. Lecz wątpić trzeba, aby ta zmiana zrzuciła odmianę w duchu żołnierzy. — Listy z Bajonny pod dniem 3 Marca doniosły, iż zawinął tam okręt hiszpański z San Ander, który przywiózł wiadomość, że miasta Korunna (la Corogne) i Ferrol wywiesiły chorągiew konstytucyjną, i konstytucyą Stanów (cortes) uznały. Przez wysłany zaś okręt z Korunny z piśmieciem tameczney Junty konstytucyjney dowiedziano się w San Ander o tym ważnym wypadku. Inny list z Bajonny zapewnia, iż Mina w 800 jazdy i z licznym oddziałem piechoty wyruszył do Pampeluny, i już stanął pod ięj murami. Miał on tam jeszcze znaczne odebrać posiłki. — Poźniejszy znówu list z tegoż miasta zwiastował, że cała prowincya Galicya powstała, i że lud zamordował sierżanta, który zdradził i wydał był przed dwoma laty Jenerała Poulier, tyle znanego pod nazwiskiem *Marquisito*. — Gubernator Królewski w Pampelunie przedsięwziął środki ostrożności, to jest, kazał wiele osób pojmać i uwięzić. — Zdaie się już nie podpadać wątpliwości, o czém dziś zapewniano na giełdzie w Paryżu, iż już cała Nawarra powstała. — Piszą z Cap *St Vincent*, iż tam widziano powiewające bandery Amerykańskięj *Rplitéy la Plata* skąd się okazuje, iż powstańcy hiszpańscy mają związek z powstańcami południowey Ameryki. Dawniej jeszcze doniesł Jenerał Quiroga, iż wzmiankowani

powstańcy z nim się porozumieli, i znaczne nadesłał mu posiłki. — Odezwy powstańców hiszpańskich, pomimo największey haćności policyjney, rozchodzą się po całym kraju, a nawet i w *Madrycie*.

— *Dnia 8go Marca* W Kadzie zaczyna już panować brak żywności. — Powstańcy zdobyli pod tym miastem bateryą, którą umyślnie na ich wstrzymanie wysypano. — Głoszą, że i Jenerałowi Odonnell odebrano dowództwo. — Jenerał Freyre miał sam u dworu żądać uwolnienia siebie. — W Malaga przypiętane były po rogach ulic rewolucyjne pisma, grożące śmiercią tym wszystkim, którzyby je ważyli się zdeżyć. — Powstańcy mają 16,000 żołnierzy, 4 liniowe okręty i 14 kanonierskich szalup. Listy z Algieras donoszą, iż w Algerya niedaleko Grenady powstały rozuchy. — Powstańcy wydała w *San-Fernando* gazetę pod tytułem: *Gazeta wojska narodowego*. Pierwszy iey numer wyszedł dnia 25go Stycznia.

Wiadomości tyczące się Hiszpanii, odebrane z Paryża nadzwyczajną drogą pod dniem 11 Marca.

Już i *Dziennik Sporów* zaniechał maskować wypadków zachodzących w Hiszpanii, donosząc podd. 10 Marca co następuje: — „Nadeszły urzędowe wiadomości dnia 1 Marca do *Madrytu*, a stamtąd dziś do Paryża. Nie wspominają one ieszcze wprawdzie o powstaniu w Arragonii, Katalonii i Asturyi, ale potwierdzają wiadomość o powstaniu w *Korunnie* (w Galicyi). Prawda niezawodna, iż ogłoszoną tam została konstytucya przez lud i wojsko, pomimo wszelkich usiłowań i środków, iakich się ięły władze miejscowe dla odwrócenia powstania. Niedosyć na tém, przyszło i do krwi rozlewu. — Ostatni goniec z *St Ander* przybył dnia 28go do *Madrytu*; a lubo nie przywiózł urzędowej wiadomości, rozeszła się pogłoska, iż to handlowe miasto, równie iako i port wojenny *Ferrol*, poszły za przykładem *Korunny*. Główny dowódca narodowey gwardyi *Diaz* przykładał się do coraz większego rozszerzenia powstania, i wysłał wojsko do *St Jago*, które mu otworzyło bramy. Pan *Aur* dawny członek rządu za czasu Stanów obrany jest Prezesem Junty Galicyjskiej. Zbierają tam gwardyą narodową. — Podług urzędowych poźnięj odebranych w *Madrycie* wiadomości, dnia 21go Lutego oficerowie osady w *Korunnie* przyszli do Jenerała *Venegas* pod po-

zorem wieszowania mu świeżo obiętego w całej prowincyi dowództwa, a rzuciwszy się na niego, uwięzili go, i zachęcili lud do powstania. — Skoro nadeszła wiadomość o przybyciu Jenerała Mina do Nawarry, udał się natychmiast Jenerał Lamzaga do St Sebastian dla wzmocnienia tamczey osady. Zbыва jeszcze Jenerałowi Mina na artylleryi potrzebney do przypuszczenia zupełnego szturmego do *Pampeluny*. „

Oto jest nowa odezwa Jenerała powstańców *Quiroga*:

Wojsko narodowe do Ludu hiszpańskiego.

„Pułki wojska hiszpańskiego, które w pierwszym dniu roku terażniejszego odkazały się za sprawą oczywistą, postanowiwszy ocalić ją, lub dla niej umrzeć, powinny przełożyć téż odczynnie pobudki postępu swojego, i co dotąd uczyniły, tudzież uczucia, iakimi pełnią, i nadzieie, iakie względem swego przedsięwzięcia dla dobra narodu, którego są synami, powzięły. Nie chcą one przypomnieć narodowi przeszłey chwały iego przez cnoty nabitey. Historia podala ją wiekowi naszemu; a terażniejsi Hiszpani, tyle od przodków swoich odmienni, lubią uwielbiać chwile dowodzące ich bohaterstwa. Oczyna Pelagiuszów, Alfonsów, Ferdynandów-Gonzalów, i Cyda sławna była w świecie. a ziemia ta, naywyżniejsza w Europie, powiększała wielkość ię bohaterów. Pod względem milicyi, sztuk, prawodawstwa, przemysłu, umiejętności i literatury nie miała Hiszpania zazdrościć czego innym narodom. Hiszpani, niezwyceżeni w wojaispaniali w pokoju, dali się poznać przez żywosc, ducha, jenuusz i uczucia honoru głęboko w sercach ich wyryte. Czemu ten naród, ieden z naypierwszych w Europie przed trzema wiekami, należy teraz do niższego między narodami rzędu? Czemu naród, który władał Włochami, Niderlandami, hrzegami Afryki, ogromnemi i bogatemi posiadłościami w Ameryce, zaczął upadać w téj chwili, w której był tak władnym i potężnym? Czemu przemysł, umiejętności i kunszt nie uczyniły uniego postępu równego postępowi zagranicznych narodów? Czemu charakter nawet narodu naszego doznał zmiany tak widoczney w oczach spostrzegacza fizyonomii ludów? Czemu ten naród stał się niczym, on, który tak wielką rolę powinien był grać na polityczney scenie kulobziemskiej? Hiszpani! zagadnienie to nie jest trudne do rozwiązania. Gdy

narody zaczynają być absolutną posiadłością jednego człowieka, giną. Swietność ich nie trwała; znika ona iak dym; dobro publiczne nie zajmuie serc obywateli, ale jedynie żądza podobania się panującemu bierze miejsce patriotyizmu i chwały. Zwodnictwo, sztuka intrygowania i wiarołomstwo są to ziemi duchami otaczającymi trony królów absolutnych i samowolnie działających. Plagi te bardziej Hiszpanią, aniżeli inne narody utrapily oddaj iak Ferdynand V. zaczął ię kuć kaidany. Xiążęta z domu austryackiego wznieśli u nas gmach panowania i despotizmu. Od owego czasu lud był niczem w rządzie. Reprezentanci broniacy praw iego zniknęli. Miano na celu głać namiętności Królów naszych, i palić kadzidła ich wszechmoności. Nikt nie tudnił się prawami człowieka, szczęśliwością ludu, energią czyniącą kraie silnemi, ani cnotami, zapewniającemi ich szczęśliwość i chwałę. Napróżno naród nasz okazał się wielkim i godnym imienia swojego w tedy, gdy ten, który przepisywał prawa Europie, chciał go ujarzmić przez skryte zamachy i zdradę. Hufce roznozące wszędzie postrach nie mogly przytłumić ślachetnego głosu narodu. Ogień, pożoga, spustoszenie, i wszelkie niesłychane okropności wojny zdawały mu się małemi ofiarami dla pomśzczenia się za swój honor. Nie przestając nasz naród na walczeniu z zewnętrznymi nieprzyjaciolami, miał do wyępienia wewnętrznych skodliwszych jeszcze, ustanawiając rząd, który cywilną wolność i pomyslnosc iego zapewniał. Uchwalono i za twierdzono konstytucyą w obliczu nieprzyjacielskich bagnietów. Zniknęły z ziemi iego te bagnety, i wtedy był kres ich potęgi i tryumfu. Jakż pożytek odniósł lud hiszpański z tylu usiłowań i takiego męstwa? Cóż się stało z grzechem przez prawo wzniesionym, i który nie powinien był podlegać szturmowi? Król, który naywięcéj winien był narodowi, okazał naypierwszą moc władzy swei w rozwaleniu do gruntu gmachu tego. Z oycami oczywisty, którzy go postawili, obszedł się iako z facyonistami; polubienie rządu mocącego byż nayżyteczniejszym Hiszpanii poczytano za zbrodnią obrażonego maiestatu. Ustawy, iakie oświecenie potępiło, a nayście nieprzyjacielskie chciało zaprowadzić, odnowily się z zaiadłością, a obrzydła hipokryzya iawnie ie podsycala, i głosiła. Wymysłono występki nieprzywiązania do osoby Króla, nieznanego do

tań w Europie. Więzienie i wygnanie były nagrodą tych, którzy się najlepiej zasłużyli oyczyźnie. Serca zapalone dawną chwałą zlodowaciały ze strachu, i po powietrzu wolności, dającą życie kraiom, nastąpiło zepsute powietrze niewoli, które wszędzie, dokąd dojdzie, śmierć cywilną zanosi. Nie, nigdy nie obchodzono się z narodem tak samowolnie i z taką pogardą. Hiszpania dała naówczas przykład odporu, który całą Europę zdziwił. Ci, którzy chcieli wmówić, że iey powstanie przeciw Francji było skutkiem zabobonności, triumfowali wtedy nad przypisanymi jej wspaniałomyślnemu sposobowi myślenia. Jakoż, czegoż się można było spodziewać po tak nadzwyczajnej nieczułości? Jak naród, który wznosił się tak wysoko, mógł się tak nagle zagrzebać? Czemu dozwolił obalenia gmachu, z tyłu trudami, i z takim krwi przelewem wzniesionego? Czemu dąży do iarzma, który tyle dla zruczenia go poniosł ofiar? Hiszpani! ta tak fatalna nieuwaga przywiodła was do niewoli; i jeśli się nieockniecie, przywieździe was do zguby. Mamże wam okropny obraz skutków tego wystawić? Lecz na co go wystawiać, gdy gó macie przed oczyma waszemi? Któż z was nie patrzył z boleścią na słabą, bez charakteru i bez zasad administracyą, zostawiając naród w zupełnej nicości względem innych narodów europejskich? Któż się nie oburza na przedajność niektórych agentów rządu, na zbrodnicze nadużywanie władzy w ręku tylu urzędników publicznych? Kto się nie zapala gniewem widząc Hiszpanią zamienioną w teatr łupieżstwa, a tego, który najwięcej łupów zbiera, szczęśliwszym i bardziej poważanym? Któż nie boleje widząc sceny kłesk publicznych, pola nieuprawne miasta handlowe opuszczone, przemysł zniszczony, prawa bezsilne, rozpustę i swawolą bezkarną, publiczne bezpieczeństwo narużane, donoszenia obywateli tryumfujące, biedę powszechną w najwyższym stopniu, zepsucie obyczajów będące nieuchronnym iey skutkiem, i narażenie ten naród, niegdyś kwitnący, podobny teraz do trupa?

» Nieszczęścia te, których tu tak smutny obraz kreśliemy, dręczą serca tych, którzy oyczyznę kochają. Ślachetni Hiszpani, którzy otwarcie dla ich uprzątnienia powstali, padli ofiarą zdrady i zbrojnej siły, która jest plagą ludów, gdy ludy są uiarzmione. Męczarnie, śmierć lub wygnanie były

ich bohatyrskiego przedsięwzięcia owocem. Zli tryumfowali z tego nowego powiększenia się nędzy, a uczciwi oplakiwali zacnych obrońców swoich. Z uwielbieniem, żalem i czułością powtarzają ieszeze ich nazwiska, co jest ostatnim dla nieszczęśliwych rycerzy hołdem. — Nieszczęście tych walecznych nie zatrwożyło woyska narodowego, śmiało występującego na pole obfite w smutne wypadki. Nieszczęścia oyczyzny wymogły na niem postanowienie uczynienia iey szczęśliwą, lub za nią umrzenia. Przywrócenie panowania praw, i powrócenie narodowi prawa ustalenia przeznaczeń iego, dało im powód do rozwinięcia chorągwi oyczyzny. Najpierwszym czynem iego, takie postanowienie biorąc przed się, było ogłoszenie polityczney konstytucyi monarchii hiszpańskiej, tego to ulubionego nad wszystko przedmiotu tych wszystkich, którzy iedney z naysprawiedliwszych spraw pragną tryumfu. — Wszystkie czyny tego woyska zgadzają się z przepisami tej świętej sprawy. Nieład ani gwałt nie przyćmił blasku mężstwa zaszczycającego toż woysko; szanowane są własności; spokoynosc publiczna zapewniona przez ścisłą karność; uszanowanie dla religijnych ustanowień zachowane także, iakiego się można było spodziewać po sercach hiszpańskich. W woysku żadna zmiana nie nastąpiła prócz takiej, iaka do uporządkowania go jest potrzebna. Jenerał i inni dowódcy iego takie znaki zachowali, iakie mieli. Będąc podporą i tarczą oyczyzny, nie są wcale prawodawcami; ale tylko ich mężstwo, usiłowania i życie poświęcone są ślachetnej ambicji podlegania prawom, nadanym przez słusność i sprawiedliwość. — Narodzie hiszpański, narodzie ślachetny, waleczny i wielki, narodzie, który przeznaczenie chce mieć najpierwszym na ziemi, połącz się z synami twoimi, i nadaj prawa, które ci pomyślność i wielkość nadadzą. Osmiel się używać praw ci służących, i to przywrócić, coś tak uroczyście ogłosił. Bez stałych praw nie ma kraju; bez praw zatwierdzonych od Reprezentantów nie ma wolności, tego najpierwszego dobra, iakiego obywatel może używać. Okaż w praktyce twe cnoty, owoce oświecenia i doświadczenia wieków. Wystaw światu wielkie widowisko, iakiego wygląda od narodu, który lat temu dwanaście całą Europę poruszył. Pokaż, iż nieczułość i odrętwiałość nie są

twoim żywiołem, i że więzy niewoli nie dla ciebie utworzone. Połącz się z synami twoimi, którzy jedynie chcą mieć szczytną chwałę stargania podlanych więzów. Prawice i krew ich są dla ciebie, a 100,000 innych prawic czekają na twoje skinienie. Na coż oczekujesz? Jakież masz zawady? Któż może się woli całego narodu opierać? Narodzie hiszpański! Jeśli nie będziesz z tak pomyślny sposobności korzystał, jeśli wżgardzisz intruzką szczęśliwością, która ci już przyświeca, przestań tęczyć i żalić się; na nieszczęścia, jakie znosisz, słusznie zasłużysz, i lzy twoje nie wzbudzą już politowania. A my, jeśli w tak wielkiem przedsięwzięciu ulegniemy, będziemy mieli chwalebne ukontentowanie, żeśmy je zaczęli. Iakieżkolwiek spotka nas los, za zdróścić go nam będą oddychający powietrzem ucisku, i doznający zgrzyoty, iaką im każdej chwili hańba ich rządza. „

Jenerał naczelny imieniem woyska,
podpisano: Quiroga.

ANGLIJA

Nie tylko Londyn zagrożony został okropnym i przerażającym spiskiem. Dochodzą do tegoż miasta podobne i z innych miysc wiadomości. W *Birr* (w Irlandyi) odkryto spisek. Sprzyśnięni zamordować chcieli Lorda *Ros* i *Ormestown* w nocy z dnia 1 na 2 marca. — W Hrabstwie *Galway* zamordowano dziewięciu urzędników policyjnych.

Odkryto się znowu w Radzie tajney badanie spiskowych; poczem przy licznym straży woysk wcy wywieziono zaraz do *Tower* *IP Thistlewood*, *Brunt*, *Dawidson*, *Jngs*, *Wilson*, *Tidd*, *Harrison* i *Monument*; na ostateczne zaś ich sążenie wkrótce zawiąna będzie osłona kommissya. Inni spiskowi, iako to: *Brandburn*, *Cooper*, *Gilchrist*, *Strange*, *Hat* i *Firth*, z których jedni o zabójstwo, drudzy o strzelanie w zamiarze popełnienia zabójstwa oskarżeni, odprowadzeni zostali do więzienia. — *Thistlewood* okazał nie zawsze odwagę i zimną krew. Każdy ze spiskowych osadzony jest w osobnym więzieniu.

Tak zwani bandyci i zwracają teraz na siebie uwagę całego narodu. Niedawno, zebrawszy się w ilości 1500, pociągnęli do *Mayo*, gdzie również iak i we wszystkich wsiach okolicznych zniomą przysięgę wykonać kazali. Dowiedziawszy się o tem kapitan *Crcan*

uderzył na nich, przymusił do nieczki, i ośmiu schwytał. Ciż sami bandyci przybyli także do wsi *Kilchret*, zamieszkaney przez samych protestantów, i przymusili ich do wykonania przysięgi, iako w następną niedzielę będą na mszy z rodzinami swoimi. Dostrzegłszy oni niedawno śledzących ich policyantów, uderzyli na nich, wielu ranili, a dwóch zabili.

Po wielu miyscach odkrywa ciągle policya składy ukrytey broni.

Dnia 7 Marca odbyły się pierwsze wybory parlamentowych członków.

Hunt ciągle bawi w *Manszester*, gdzie chce doehodzić zniomym przeszłoroczney rzezi podczas zgromadzenia ludu. Zbiera on wszystkich ludzi, którzy w dniu tym przy pomienioney rzezi byli obecni, ażeby w sądzie iako świadkowie stanęli. Na całym gościncu z *Manszester* do *Yorku* żywi własnym kosztem przybywających do niego ludzi. Chce tym sposobem zebrać 1000 świadków; co gdyby do skutku przyszło, samo ich wysłuchanie trwałoby przeszło półroku.

Wielka wyprawa do północnego bieguna, nie odkrywając nic znaczącego, powróciła do Anglii.

Sposób, iakim się *Thistlewood* po skończonej wstajnym walce schronił, okazuje, iż mu na przytomności umysłu nie zbywa. Zeskoczył on na podwórce domu przy ulicy *Johnstreet* z takiej wysokości, iż mało kto mógłby się na taki skok odważyć. Tam zastukał do tylnych drzwi prowadzących na ulicę *Johnstreet*, i żądał, aby go przepuszczono; czego gdy mu dla parującego wtedy rozruchu odmówiono, odpowiedział, iż jest policyantem, że ściga złoczyńcę, i że skoro mu nie otworzą, przymuszony będzie drzwi wybić. Po takowym oświadczeniu, drzwi otworzone; ale on zamiast przejrzenia domu, zaczął przezeń bardzo dogłębnie ucieczkę; zapytał się tylko, czyliby tam kogo nie przechowywano, a na odpowiedź że nie, wzięty słowu *WCPaństwa* rzekł, i wyszedł drugimi drzwiami, nie zostawiwszy żadnego o swym zmyśleniu podeyrzenia.

Odebraliśmy z *Madrytu* wiadomość, iż Jenerał *Hr. Abisbal*, który miał dowodzić wyprawą do Ameryki, został skazanym na wygnanie dnia 9 Lutego, i natychmiast do jednego z zamków w *Katalonii* wywiezionym.

GAZETY KORRESPONDENTA

Z WARSZAWY DNIA 25go MARCA ROKU 1820 W SOBOTĘ

Lód na Wiśle poruszył się nieco, lecz dla nader małej wody osiadł na piaskach; wszakże przewóz przez to niezatamowany.

Dnia 19go Lutego w mieście Skalmierzu, Województwie Krakowskiem, Obwodzie Miechowskim, owca urodziła razem czworo jagniąt proporejonalnie utworzone; wszystkie żyją.

— z Stężycy. —

Zszedł z tego świata dnia 5 Marca po krótkiej chorobie W. Józef Bystrzycki były Stołnik Infancki, mający lat 69, który z familii swojej zostawił tylko jednego brata JWgo JX. Jowina Pryder: Bystrzyckiego Kanonika Metro: Warszawskiego, Proboszcza Stężyckiego, Kawalera Orderu S. Stanisława I, klasy.

z Petersburga 27 Lutego v. s.

Dnia 23 b. m. umarła tu JW. z Hrabów Branickich Hrabina Potocka.

Dnia 25 staraniem i kosztem poselstwa francuzkiego odbyło się w kościele katolickim żałobne nabożeństwo za ś. p. Xiecia Berry. Wielką mszą miał Metropolitę Siestrzencowicz. Przy początku mszy, obecny Konsul hiszpański Colombi zbladłszy niezmiernie, spadł z krzesła; zanieśiono go do zakrystyi, gdzie mimo ratunku umarł.

N I E M C Y.

Gazeta Hanauska donosi, że widziano dnia 28 Lutego w rzece Menie pod Aszaffenburgiem jakiś stworzenie, które do pierś skład człowieka miało, a do małego czarnego dziecka zdawało się podobnem. Gdy dwóch ludzi

płynących czołnem przez rzekę zbliżyli się ku niemu, znikło raptownie, dawszy nurka w wodę, pod którą przeciw nurłowi płynęło. Toż samo stworzenie widziano dnia 9 Marca pod Hanau. Bydź może, że to jest jakiś potwór morski, który wżwyz Renu i Menu zabłąkał się; dziwno przecież, że go dopiero w tych okolicach spostrzeżono.

A M E R Y K A.

Dnia 11 Grudnia r. p. przybył Jenerał Wenezuelski Bolivar do Augustury, a dnia 17 ogłoszono tam ustawę, podług której pierwszego artykułu, RPlite Wenezuelska i Nowey Grenady iedenże kraj składać będą pod nazwiskiem Rzeczypospolitey Kolumbijskiej. — Drugi artykuł oznacza granicę tego nowego kraju, zawierającego 115,000 mil kwadratowych rozległości. — Według innego artykułu, nowe miasto, pod nazwiskiem Wybawiciel Bolivar, będzie stolicą Rzeczypospolitey Kolumbijskiej. — Dnia 24 Grudnia wyjechał Bolivar na powrót do woyska.

T e a t r N a r o d o w y.

Dziś przez połączone teatru powtórzone będzie wystawienie obrazów historycznych i innych, oraz rozmaite muzyki wokalne i instrumentalne.

Jutro nowa komedia w trzech aktach z francuzkiego przełożona: *Mniemana Synowica*, i komedyo-opera *Talizman Niewiedzialności*.

Kommissya Rządowa Wyznan Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Książki pod tytułem: *Wybor różnych gatunków poczty z rymopisów polskich części III. kosztującą złotych 4, tudzież Jeografia*

Królestwa Polskiego przez X. Pelitowskiego kosztującą złoty 1, w Warszawie roku bieżącego w drukarni Xęży Piardów na nowo wydane i przyjęte za elementarne, mianowicie, pierwszą na klasę VI szkół Woiewódzkich, drugą na klasę I i II szkół Woiewódzkich i Wydziałowych, zaleca uczniom klas właściwych. — w Warszawie d. 14 Marca 1820 r.

Minister Prezydujący (podpisano)

S. Potocki.

Sekretarz Jeneralny

Głuszynski.

Deputacja spraw zniesionych Instytutów Duchownych.

Przystępując do urzędzenia dóbr klasztor-nych supprymowanych na uposażenie ogólne świeckiego Duchowieństwa, nim środki do wieczystego wydzierżawienia tych dóbr będą mogły być przedsięwzięte, tymczasem ogłasza przez pisma publiczne i Woiewódzkie dzienniki dwunastoletnią ich dzierżawę w sposobie następującym.

— Każdy życzący sobie trzymać od Deputacji dobra duchowne na lat 12, zgłosić się może do Kommissyi Woiewódzkiej téj właściwie, w której Obwodzie leżą dobra do dzierżawy podane. Ażeby zaś starającym się ułatwić składanie deklaracyi dzierżawnych, wyznacza się dla każdego folwarku termin na dzień w gazetach ogłoszony, w którym konkurent sam osobiście lub przez swego pełnomocnika stawić się winien będzie przed Kommissyą Woiewódzką.

Ogłaszając terminu do składania deklaracyi Deputacja, ogłasza razem cenę dzierżawną, czyli *pretium fisci* każdego folwarku, ażeby konkurent wiedząc wcześniej o ilości żądanej summy nim przystąpi do układów mógł dobra sam obejrzeć i porównać ich istotną zamożność z ceną dzierżawną na nie położoną: bo iakkolwiek Deputacja w oznaczeniu cen postępowała podług najsłabszych prawideł ekonomiki i umiarkowania, nie będzie jednak brać na siebie żadnych sporów, któreby niepilność dzierżawców, lub sama ich własna wola zrzucić na potem mogła.

Konkurent stawwszy się w dniu oznaczonym przed Kommissyą Woiewódzką powinien naprzód udowodnić, że względem niego nie zachodzi żadna prawna przeszkoda, czyli, złożyć powinien kwalifikacyą stosownie do zasad postanowienia Xiecia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818, które się

znajduje w Dziennikach Woiewódzkich; a jeżeli przychodzi jako były dzierżawca dóbr rządowych, powinien nayszczególniej okazać zakwitowanie od władzy naczelnie dobrami rządowymi zawiadującej, że do niego nie pozostała żadna pretensya ze strony tej władzy.

Nim konkurent przypuszczony będzie do protokólnego zeznania dzierżawney deklaracyi, okaże kwit, iż złożył w kassie Religijney Woiewódzkiej czwartą część ceny roczney dzierżawy w kurancie srebrnym krajowym, jako vadium na zakład pod utratą dany, na przypadek, gdyby po podpisaniu protokołu deklaracyjnego, lub zatwierdzeniu na rzecz jego przez Deputacyą kontraktu, chciał z własney woli od dzierżawy odstąpić.

Ofiary, które konkurent podać zechce dla otrzymania przed innemi pierwszeństwa do dzierżawy, mogą być albo pieniężne, przez postąpienie wyższej summy nad cenę od Deputacyi podaną, albo też mogą być ekonomiczne, przez zapewnienie jakiej znaczącej melioracyi, z którejby powiększenie dochodu w dobrach mogło nastąpić. W każdym razie, konkurent o deklaracyi jeden drugiego wiedzieć niepowinien; w tym celu złoży ofiarę swoją sekretnie, dobrze opieczętowaną swoją własną pieczęcią, na ręce Kom: Woiew.: Ażeby zaś ofiary pretendentów były wszystkie jasne, niepodległe żadnym dwuznacznosciom, i nie opóźniały ukończenia układów, wydana zostanie każdemu z nich z bióra Kommissyi Woiewódzkiej forma deklaracyi, do której wpisze tylko imie swoje, i wysokość ofiary, którą będzie sądził iż może uczynić

Również, ażeby konkurenci wcześniej wiedzieć mogli o ilości potrzebnych im funduszów, uwiadomia się, że kaucya na zabezpieczenie warunków kontraktowych wyrównywać ma połowie summy roczney dzierżawney; lecz że składaną być może, albo w gotowych pieniądzech, albo w obligacyach hipotecznych skarbowych, albo w assekuracyach z mocy wyroków Delegacyi administracyjney wydawanych, lub nakoniec w pretensyach do dóbr supprymowanych, przez Deputacyą już zatwierdzonych. Od kaucyi w obligach lub assekuracyach procenta właściciele pobierać będą mogli. Zapisy hipoteczne na własnościach nieruchomych przyymowane nie będą

Wypłaty dzierżawne są kwartalnie z góry postanowione: vadium służyć będzie na opłatę pierwszey raty dzierżawney; nieutrzy-

znającym się zaś przy dzierżawie, toż wadium zostanie natychmiast wydane. — Resztę warunków okażą formy kontraktowe przesłane Kommissyom Woiewódzkim. — W Warszawie na sessyi Deputacyi dnia 24 Marca 1820 roku.

Prezes Deputacyi, Minister Wyznań
i Oświecenia. — S. Potocki.

Sekretarz Jeneralny Deputacyi,
Gerard Maurycy Witowski.

Pierwszy oddział dóbr duchownych przypadających do wydzierżawienia na lat dwanaście w roku 1820.

w Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego.
w Mieście Woiewódzkim Kielcach.

I. Do klasztoru Norbertanów Hebdowskich.

1. Folwark Hebdowski wraz z dochodami miasta Brzeska, po potrąceniu podatków pierwsza cena dzierżawna. zlp. 14073 gr. 3
2. Folwark Neganowice dito zlp. 3499 gr. 11
3. dito Stare-Brzesko dito zlp. 969 gr. 2 $\frac{2}{3}$

Termin do wydzierżawienia dnia 20go Kwietnia 1820.

II. Do Praelectwa Miechowskiego.

1. Folwark Przesławice, po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 2593 gr. 7
2. dito Pstroszyce dito zlp. 4750 gr. 29 $\frac{1}{2}$
3. dito Strzeżów dito zlp. 4595 gr. 8

Termin dnia 21 Kwietnia 1820.

III. Do klasztoru Miechowskiego.

1. Folwark Poradów, po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 2,448. gr. 22
2. dito Jaxice dito zlp. 3,387. gr. 22 $\frac{1}{2}$
3. dito Falniów dito zlp. 2,925. gr. 17 $\frac{1}{3}$
4. dito Kumorów dito zlp. 3,196. gr. 12 $\frac{1}{3}$
5. dito Chądów dito zlp. 5,068. gr. 20 $\frac{1}{2}$
6. dito Siedliska dito zlp. 3,767. gr. 18 $\frac{1}{3}$
7. dito Gnuchów dito zlp. 4,846. gr. 14 $\frac{1}{2}$
8. dito Uluchów dito zlp. 2,729. gr. 1 $\frac{1}{3}$

Termin dnia 21go 22go, i 24 Kwietnia 1820

IV. Do Klasztoru Szanieckiego.

1. Folwark Czyżów.
2. dito Dzięślawice.
3. dito Janzębice; te trzy razem, po potrąceniu ciężarów gruntowych i podatków, zlp. 15,247. gr. 22 $\frac{1}{2}$

Termin dnia 25go Kwietnia 1820 r.

V. Do Klasztoru Jbramowskiego.

1. Folwark Jbramowice z wsią zarobną Małyszycę po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 3,553. gr. 25 $\frac{1}{2}$
2. dito Cłanów dito zlp. 4,079. gr. 25
3. dito Trzyciąż dito zlp. 2,749. gr. 12 $\frac{1}{2}$
4. dito Porąbki dito zlp. 3,261. gr. 13 $\frac{1}{2}$
5. dito Tarnawa dito zlp. 4,636. gr. 11
6. dito Zagózowo dito zlp. 2,937. gr. 27 $\frac{1}{2}$

Termin dnia 25go i 26go Kwietnia 1820 r.

VI. Do Klasztoru Buskiego.

1. Folwark Nadole, po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 5729 gr. 27 $\frac{1}{2}$
2. dito Służów dito zlp. 3331 gr. 6 $\frac{1}{2}$
3. dito Bronina dito zlp. 2974 gr. 18 $\frac{1}{2}$
4. dito Szarbków dito zlp. 3071 gr. 5

Termin dnia 27 Kwietnia 1820.

VII. Do klasztoru Wąchockiego.

1. Folwark Marzysz, po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 2428 gr. 2 $\frac{1}{2}$
2. dito Radomice dito zlp. 5848 gr. —
3. dito Łabędziów dito zlp. 1828 gr. —

Termin dnia 28 Kwietnia 1820.

w Woiewództwie Sandomierskiem
w Mieście Woiewódzkim Radomiu.

I. Do klasztoru Buskiego.

1. Folwark Kłeczanów, po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 4589 gr. 19 $\frac{1}{2}$

Termin dnia 21 Kwietnia 1820.]

w Woiewództwie Lubelskiem.
w Mieście Woiewódzkim Lublinie.

**I. Do Klasztoru XX. Franciszkanów
Zamojskich.**

1. Folwark Zawalów po potrąceniu podatków i ciężarów gruntowych zlp. 5831 gr. 19 $\frac{1}{2}$
2. dito Zaborzec zlp. 3859 gr. 2 $\frac{1}{2}$

Termin dnia 21 i 22 Kwietnia 1820.

Jako powyższy wypis pierwszego oddziału dóbr zgodny jest z wyciągami intryty, zatwierdzonemi na sessyi Deputacyi w dniu 24 Marca 1820, niniejszém świadczę.
w Warszawie dnia 25go, Marca 1820 r.

Sekretarz Deputacyi
Gerard Maurycy Witowski.

Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego.

Podaje niniejszém do wiadomości iż dobra rządowe folwark Stara Warka i Piaseczno z dwoma wsiami zarobnemi tegoż nazwiska, w ekonomii Potycz nad rzeką Pilicą po-

łożone, są do wydzierżawienia na rok jeden, to jest, od pierwszego Czerwca 1820 roku do tegoż dnia 1821; summa dzierżawna wynosi złotych polskich 5,204 groszy 14 i sześć łągów dwa i pół.

Zyczący sobie tej dzierżawy, opatrzywszy się w dowody w kwalifikacyi postanowieniem Xęcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24go Stycznia 1818 przepisane, mają się zgłosić do biura wydziału dóbr i lasów rządowych przy Komisarzy Województwa tutejszego, w pałacu Teperowski zwanym przy ulicy Miodowej, w dniu 10tym Kwietnia roku bieżącego, gdzie dokładniejszą informacją o warunkach, pod któremi dobra rzeczony wydzierżawione bydz mają, powziąć można.

w Warszawie dnia 15go miesiąca Marca 1820 roku.

Prezės
Rombeliński.

Sekretarz Jeneralny
Filipecki.

Inspektor Skarbu.

Gdy niektórzy kupcy Remissowi, oraz inne prywatne osoby, a mianowicie WW. JP. JP. Noffok, Bansemer, Baum, Meisner, Jakób Zacharyasz, Bardelbem, Berenszteiner, Izrael Cohn, Lewartów, Szarniak, Zuberbier, i i Potooki, sprowadziwszy różne towary, które od dawnego czasu na składzie komory celnej lądowej znajduj się, takowe niewykupują, i nieexpedują — celem więc zabezpieczenia Skarb od straty, i mając na względzie, aby towary te przez dłuższe leżenie zepsucia niepodpadły, Inspektor dochodów skarbu wzywa przeto przez niniejsze obwieszczenie, trzykrotnie przez Gazety krajowe ogłosić się mające, pomienionych właścicieli ażeby jak narychley do urzędu komory celnej lądowej zgłosili się dla wykupu swych towarów, do czego ostateczny termin przetermina się, od daty niniejszey, do tygodni sześciu, z tem ostrzeżeniem, iż gdy się który z rzeczonych właścicieli w oznaczonym czasie niezgłosi, nieochynie towary na mocy exystujących przepisów, nietylko przez publiczną licytacyę na zaspokojenie należytości skarbowi przypadającej sprzedane zostaną, ale nadto niezgłaszający się obowiązany będzie do zaspokojenia niedostawiającej summy. — Dań w Warszawie dnia 16go Marca 1820 Roku.

Danielski.

Dyrekcya Jeneralna Poczty Królestwa Polskiego.

Przekonawszy się, iż tak w krain, i jako z zagranicy przychodzące paki, bywają mniej dokładnem ambalazem opatrzone, a z tego powodu zamoczeniu lub uszkodzeniu podlegać mogą; zapobiegając przeto podobnym zdarzeniom, Dyrekcya Jeneralna Poczty Królestwa Polskiego wzywa wszystkich, kogo to dotyczyć może, aby swoim korespondentom, szczególnie z zagranicy paki przysyłającym, polecieli, iżby dla uniknienia strat łatwo wyniknąć mogących wszelkie paki, na pocztę do przesłania oddane jak najszybciej od zamoczenia i uszkodzenia zabezpieczając, opatrywali. — w Warszawie dnia 13 Mca Marca Roku 1820.

Radca Stanu Dyrektor Jener: Policyi i Poczty
Sumiński.

Sekretarz Jeneralny; *Widuliński.*

Dyrekcya Mennicy Królestwa Polskiego.

Potrzebując do 250 kamieni Węsztejn i 100 kamieni potażu, wzywa wszystkich chcących się najtaniej tego liwerunku podjąć, ażeby próby jednego i drugiego przedmiotu opieczetowane, wraz z deklaracyą również zapieczetowaną, zawierającą wyrażenie ceny, do dnia 28 Marca b. r. w kasie mennicznej na ręce Sekretarza Dyrekcji składali; u niego także warunki tej licytacyi są do odczytania. Po powyższym terminie, Dyrekcya mennicy na sessyi swojej dnia 29 b. m. odbywać się mającej temu przyzna pierwszeństwo dostawy, którego cena w zastosowaniu do dobroci towaru najmniejszą się okaże.

w Warszawie dnia 16 Marca 1820r.

Dyrektor
Bieńkowski.
Kontroler Jeneralny
Karol Hoffmann.

Pisarz Trybunału cywilnego I. Instancyi Województwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni komu o tém wiedzieć należy, że wieś folwarczna Zalesie z przyległym folwarkiem Bikówek i młynem Łęgacz, w posesyi dzierżawney JWney Anny z Szymanieckich Swidzińskiej JW. Felixa Swidzińskiego małżonki zostająca, a wieś folwarczna Odrzywółek z wsią zarobną i gruntami folwarcznemi Dobrzyszew w posesysyi Ur: Antoniego Kwaśniewskiego, jako na rzecz depozytu Tryb:

Cywil: Woie: Mazo: ustanowionego administratora będące, wszystkie to wyżey wspomniane dobra Zalesie, Odrzywołek z przyległościami Bikówek, Dobrzyszew i młynem Łęgacz, aktem exekwującego Komornika Ur. Marcina Ciechanowskiego opisane, w Powiecie Czernskim, Obwo: Warszaw: Woie: Mazow: Gminie swej Zalesiu zwany położone, iedno dziedzictwo stanowiące, w exekucyi na instancją W. Jozefy Maryanny dwóch imion pierwszego ślubu niegdę Jakóba Pieczkowskiego, powtórnego te raz Antoniego Kawczyńskiego Adwokata Sądu Appellacyynego małżonki, łącznie i w asysteney tegoż męża, swem i w imieniu nieletnich Jakóba, Karóla i Józefa synów, oraz Eleonory córki, w małżeństwie z tymże niegdę Jakobem Pieczkowskim spółdzonych dzieci, z mocy opieki sobie rzużący działający, tudzież Anny Julianny dwóch imion z Pieczkowskich Mauszowéy, łącznie z małżonkiem swoim Jerzym Mauszem obywatelem krajowym czyniący, wszystkich w mieście Warszawie przy ulicy Nowy świat w domu pod liczbą 1245 mieszkaiących, przeciwko JW. Felixowi Swidzińskiemu bylemu Jenerałowi i Posłowi, dóbr wyżey wspomnionych dziedzicowi, we wsi Zalesiu, w Powiecie Czernskim, Obwodzie Warszawskim Woie: Mazo: mieszkańcaemu pop eraney, przez tegoż Ur. Marcina Ciechanowskiego Komor: Sąd. Appel. Króle. Pol. w Warszawie w domu pod liczbą 743 mieszkaiącego, końcem wywłaszczenia i sprzedaży sądowej zajęte i zaaresztowane w dniu 9 Listopada r. 1819 całkowicie zostały; takowe zajęcie zostawioném było JW. Felixowi Swidzińskiemu iako Woytowi Gminy Zalesie zwany dnia 9go Listopada r. t. 1819 po zajęciu; następnie, wręczonem zostało Ur. Jakóbowi Smitkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Czernskiego w Gorze dnia 13 Listopada 1819, i Kommissarzowi Obwodu Warszawskiego W. Janowi Leskiemu w dniu 23 Grudnia roku 1819. — Pozem zajęcie takowe w pisanem zostało do Xieg Zaaresztowań w Kancellaryi Hipoteczney Woiew: Mazowieckiego, przez W. Eustabiego Formank ewicza Pisarza teyże Kancellaryi Hipoteczney utrzymywanych w dniu 23 miesiąca Grudnia r. t. 1819, i do Xiegi podobney zaaresztowań Pisarza Tryb: Cywil: Woie: Mazo: niżej podpisanego dnia 3 mca Stycznia r. b. 1820, — Pierwsza publikacya zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tey odbywać się będzie, w sali audyencyonalney Tryb: Cywil: I. Instan. Woie: Mazo: , posiedze-

nia swoje w Warszawie przy ulicy Senatorskiej N. 460 odbywającego, dnia 17 Lutego r. b. 1820 z rana po godz: 9, a to za sprawą i popieraniem W. Franc: Wołowskiego Mecensa Sądu Naywyższej Instan: Króle: Pol: w temże mieście Warszawie teraz przy ulicy Długiej N. 591 mieszkaiącego, u którego sukcesorowie Jakóba Pieczkowskiego wyżey wymienieni zamieszkanie obróli sobie. — Dzieło się w Warszawie w Kancel: Tryb: Cywil: I. Instan. Woie: Mazo: dnia 14 Stycznia 1820 roku.

Zmichowski Pisarz.

Wywieszone niniejsze obwieszczenie na tablicy w sali audyencyonalney Tryb: Cywil: d. 4 Stycznia roku 1820.

Zmichowski Pisarz.

Następnie, wyrokiem Trybunału w dniu 20 Marca r. b. 1820, iako na terminie trzeciéy publikacyi zbioru objaśnień i warunków sprzedaży zapadłym, termin do przygotowania przysądzenia na dzień 27 Kwietnia roku 1820 wyznaczonym został, a za szacunek dóbr wyżey wspomnianych summę zł. p. 440,000 Mecenas sprzedaż dyrygujący Wny Franciszek Wołowski podał. — Zaczem tak o téy podanéy summie za szacunek, iako i o przygotowującym przysądzeniu, d. 27 Kwietnia r. b. 1820 z rana po godzinie 9tey na audyencyi Trybunału swego odbydź się mającem, wiadomo się czyni. —

Dzieło się w Warszawie 22 Marca 1820

Zmichowski Pisarz.

Sprzedaż Sądowa Nieruchomości.

Czyni się niniejszem wiadomo, że tak na mocy postanowienia Xęcia Namiestnika Królewskiego z dnia 22 Stycznia 1819, iako też wyroku Tryb: Cywil: Woie: Mazo: wydziła III. w dniu 3 Grudaia t. r. zapadłego, domy do masy konkursowej niegdę Jana Felixa Barona Dulfusa należące przez publiczną licytacyą sprzedane bydź mają. Domy te, iako to: dom N. 545 przy ulicy Długiej, dom N. 280 także przy ulicy Długiej, dom pod N. 2248 przy ulicy Nalewki, oraz dom N. 1792 przy ulicy S. Jerskiej, wszystkie tu w Warszawie są położone. Wedle taxy urzędowej przez mianowanego wyrokiem Sądu biegłego Architekta Lessla spierządzoney domy te otaxowane są iak następuje: dom N. 545 na summę złp: 85067 gr: 10. — Dom N. 280 na summę złp. 94797 gr. 12 i pół — Dom N. 2248 na summę złp. 1931 gr. 5. — Dom N. 1792 na sum-

mę zlp. 3148 gr. 20. — Termin do przygotowania przysądzenia, a zatem jako pierwszy do licytacji, wyznaczony jest dla domu N. 545 na dzień 17 Kwietnia, dla domu N. 280 na dzień 19 Kwietnia, dla domu N. 2248 na dzień 20 Kwietnia, dla domu N. 1792 na dzień 21 Kwietnia 1820 roku, w każdym z powyższych dni o godzinie 4 po południu w miejscu posiedzeń Tryb. Cywil. Woic. Mazo: w pałacu Wolbromskim przy ulicy Senatorskiej N. 460 sytuowanego przed W. Telesforem Dziedzikiem Sędzią rzezonego Trybunału, jako delegowanym do tej sprzedaży, licytacja rozpocznie się co do domów N. 545 — N. 280 i N. 1792, od summy co do każdego domu w szczególności powyżej taxą obętej; zaś co do domu N. 2248 od summy zlp. pol. 5104 gr. 10 i pół, gdy do taxy dodany jest fundusz w kasie ogniowej w ilości zlp. 3173 gr. 5 i pół zostający. — Sprzedażą tą dyrygować będzie W. Wołowski Mecenaz przy Sądzie Najwyższej Instancyi Króle. Pol. jako Kurator teyże massy. Zbiór objaśnień, i warunki licytacyjne, oraz akta obejmujące w sobie taxę domów złożone są u W. Koperskiego Pisarza Trybunału wydziału III, i każdego czasu przyezranemi bydź mogą, do którego kupna wszystkich ochotę mających w terminach oznaczonych niniejszem się wzywa.

w Warszawie dnia 1 Marca 1820 roku.

Działo się w Warszawie dnia 11go Marca 1820 roku. — Na żądanie Hiacenta Prziłuskiego Patrona Trybunału Mazowieckiego, jako massy Stanisława Orzechowskiego sądownie ustanowionego Kuratora, w Warszawie przy ulicy Rynek Starogo miasta pod Nrem 61 mieszkającego który, sam stawać i prawnie czynić będzie,

Ja Kajetan Wodzicki Woźny nominowany i przysięgły przy Trybunale Cywilnym Woiewództwa Mazowieckiego w Warszawie przy ulicy Piwney pod Nrem 101 mieszkający, —

Zapozw. i m. wierzycieli teyże massy z akt wiadomych: imo Eleonore Kozłowską wdowę w Wyszkowie Powiecie Pułuskim Woiewództwie Płockim — 2to Marcina Ostawa czyli iego successorów z imion; nazwisk niewiadomych, w Warszawie przy ulicy R. baki pod Nrem 2542. — 3tio Piotrowską wdowę w Warszawie mieszkającą — 4to Sukcesorów Kcateckich z imion; nazwisk i zamieszka-

nia niewiadomych, na rzecz których Referendaryusz Pilet czynik. — Sto Prokuratorą Jlną w Królestwie Polskiem w osobie JW. Józefa Kalasantego Szaniawskiego Prezesa teyże Prokuratorji, posiedzenia swe w Warszawie przy ulicy Targowej pod Nrem 957 odbywającej, narzecz Instytutów publicznych czyniącą i praw chbronie obowiązującą, zuy: a, Sz. talów Sgo Łazarza, b, Kollegium Wikaryuszów przy kościele Sgo Jna, c, kassie Powiatowej asystowała, i praw ich bronila, niemniej wszystkich innych z imion; nazwisk i mieszkania niewiadomych wierzycieli massy Stanisława Orzechowskiego, żeby się w cztery tygodnie od wroczenia niniejszego pozwu na audyencyi Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego Wydziału IIIgo, w miejscu zwykłych iego posiedzeń przy ulicy Senatorskiej pod Nrem 460, osobiście lub przez prawnie umocowanych pełnomocników stawili, wczesnie zaś przed terminem żądającemu Kuratorowi likwidacye pretensyi swych wraz z dokumentami one usprawiedliwiającymi zakomunikowali. — Inaczej, uznania zaoczności, a następnie prekluzyi i nakazania im wiecznego milczenia domagać się będzie. — Macie się stawić, terminu pilnować, inaczej, zaocznie postąpieniem zostanie. — Kajetan Wodzicki.

Woźny Trybunału.

W Warszawie przy ulicy Grodzkiej N. 364 dnia 28 Marca r. b. o godzinie 10 zrana pantalion, zegar stojący w machoniowym postumencie przez publiczną licytacją sprzedane będą. St. niław Modzeł w k Komornik.

Podpisany Komornik uwiadomia publiczność, iż w skutek prawnego zięcia sprzedane zostaną w Warszawie przy ulicy Solec pod N. 1953 w dniu 26 Marca 1820 r. o godzinie 9 zrana efekta, jako to: stoł, i stoliki, krzesła, bielizna i inne efekta, a te za gotowe pieniądze. — w Warszawie d. 24 Marca 1820 roku. Franciszek Sawicki Komornik.

Administrator sądow. e ustanowiony domów przy ulicy Skórczaney pod N. 961 i 974 położonych ogłasza: że w dniu 29 Marca 1820 roku z 11 południa o godzinie 3oiej, obędzie się przed Komornikiem Sądowym publiczna licytacja na niem lokalu Szynkowni, w domu tymże będącej. Wypuszczenie Szynkowni tey, pod warunkami przy licytacji ogłoszonymi, mającymi, naywięcéy podającemu oddanem zostanie.

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego I. Instancyi Województwa Płockiego, jako pozostałości po niegdy Fabjanie Tokarskim ustanowiony kurator, wzywa niniejszem wiadomych po zmarłym Fabjanie Tokarskim sukcesorów, aby w przeciągu czasu artykułem 795 kodeksu cywilnego oznaczonym, do pozostałej po tymże niegdy Fabjanie Tokarskim sukcesyi zgłosili się, i względem przyjęcia, lub zrzeczenia się tegoż spadku, deklaracją złożyli; po upływie bowiem tego czasu, rzeczony spadek, z mocy artykułu 811 kodeksu cywilnego, w związku z artykułem 998 kodeksu postępowania sądowego, za bezdziedziczny uznany, i Kurator masy z mocy artykułu 812 kodeksu cywilnego przez Trybunał Województwa Płockiego mianowany będzie. — w Płocku dnia 3 Marca 1820 roku.
Józef Czapliski Kurator.

Burmistrz miasta Bolesławca, w Obwodzie Wieluńskim, Woj. Kaliskim, uwiadamia szanowaną publiczność, iż u niego znajduje się para koni srokatych złodziejom na dniu 6 b. m. odbitych, z których jeden blisko lat 3, a drugi blisko lat 4 ma, i wzywa właściciela wierzytelnymi świadectwami własność udowodnić mogącego, aby najdalej do dnia 16 Kwietnia r. b. po tej konie do niego zgłosił się, gdyż w przeciwnym razie, na rzecz szpitala tutejszego takowe zostaną sprzedane. — Dla wiadomości nadmieniam, że miasto Bolesławiec położone jest nad granicą Xięstwa Poznańskiego w okolicy miasta Wieruszowa. — Bolesławiec dnia 10 Marca 1820 roku.
Krassowski.

DONIESIENIA.

Ur. Mańkowski Kapitanem mianujący się, czyli to podstępem, lub omyłką, odebrał w W. Komisji sprawdzającej pretensye osób wojskowych poświadczanie tej Komisji przyznanych pretensyi mnie podpisanemu na sumę zł: 3950 z dnia 19 Kwietnia 1819 roku; a że za tem ani upoważnienia, tem mniej cesyry żadney teyże mojej pretensyi, i nikomu w żaden sposób nie uczyniłem, ostrzegam wszelką interessowaną publiczność, aby z tymże rzeczonem Kapitanem Mańkowskim, lub jego prawosubycami niewdawać się, gdyż wszelkie, iakieby mógł okazać dowody, są mylne i zfałszowane, o czém już Wys. Kom-

misaryą Rządową Woyny ostrzedz w przedstawieniu moiem miałem honor.

Poręba Mrzygłodzka d. 1 Marca 1820 r.
Woy: Rokossowski dymisyonowany Kapitan dawniej w 15 pułku jazdy Xięstwa Warszawskiego, później w 4tym strzelców konnych Królestwa Polskiego.

Wyczytawszy w gazecie Korrespondenta Warszawskiego z dnia 18 Marca r. b. N. 23 ostrzeżenie W. Woyciecha Rokossowskiego, byłego Kapitana woysk X. W. iakoby podstępny sposobem odebrane zostało poświadczanie na pretensye jego do skarbu zł: 3950 z Komisji sprawdzającej pretensye osób wojskowych, mam honor, iako terażniejszy właściciel, oświadczyć, iż wspomniany Kapitan, stanawszy dnia 14 Czerwca r. 1819 osobiscie przed Notaryuszem W. M. Adamem Zwolińskim, tak w przytomności Ludwika Wemmer i Jana Kuczyńskiego rekonoscentów, iak i dwóch świadków, takową swą należność odstąpił cesyryą urzędową Woyciechowi Zaleskiemu, pokwitując go z odebraney satysfakcyi; obźniew, wspomniany Zalewski aktem urzędowym z dnia 13 Stycznia 1820 r. cędował Maierowi Lithauer, a na ostatku Lithauer aktem urzędowym z dnia 27 Stycznia 1820 przed Pisarzem Aktowym K. P. Walentym Skorochod Maiewskim podpisanemu w najlepszej firmie prawa odstąpił, co niniejszem do wiadomości publiczney podaje. — w Warszawie dnia 22 Marca 1820 roku.

Berman Rosen.
Kupiec Warszawski.

Nowe półrocze szkolne w Liceum Warszawskim rozpocznie się po świętach Wielkanocnych we środę dnia 5 Kwietnia. Do zapisu uczniów u Rektora przeznaczają się dzień 27 — 28 — 29 Marca z rana od godziny 9 do 1. Ostrzega się przytem, że do zapisu każdy uczeń przedstawionym być powinien od osoby wiary godney, zaręczającej za dozor domowy.

Warszawa dnia 16 Marca 1820 roku.
Samuel Bogumił Linde, Radca Komisji Rządowej W. i O. Rektor Warszawskiego Liceum.

Dom pod N. 1971 na ulicy Gwardyi sytuowany, murowany massyw, z ofcyną, stajnią, wezownią murowaną, od dwóch podwo-

rzach, z ogrodem fruktowym obwiedzionym parkanem muirowanym, i piwnicami pod korpusem, iest kaźdego czasu z wolney ręki do przedania; ktoby sobie życzył go kupić, może o tém bliższą informacją powziąć w tymże samym domu.

W handlu Taffa przy ulicy Senator: pod N. 451 w domu niegdyś Roesslera, dostać można win w różnych gatunkach przedniejszych, iako to: szampańskie, burgońskie, bordo, reńskie, i inne desserowe; znaydują się także w tym handlu wina białe i czerwone bordo, prosto sprowadzone, na garce po zł: 8 - 10 - 12 - 14 18, 22 i t. d. dostanie także i na butelki w cenie odpowiadającej.

Niżej podpisany dostawszy ostatniego iarmarku znaczny transport sukna Sedańskiego w kommis, na które teraz otrzymałem zlecenie fabrykanta sprzedania tegoż czwartą częścią taniej, mam honor przeto uwiadomić prześwietną publiczność, iż zwyczajnie do tychczas sprzedawano sukna, iokiec po zło: polskie 48, teraz za złotych pols: 36, dostać można w handlu mym sukniennym przy ulicy Miodowej pod Numerem 495 w pałacu Tepera zwanym, niemniej także i wszelkich gatunków sukna francuzkiego, niderlandzkiego i innego, oraz i kazimirków, a to za iak nappomierniejszą cenę (a prix fix).

w Warszawie dnia 20 Marca 1820.

Mikołaj Grabowski.

W wsi Białewicach pod miastem Błoniem w Obwodzie Warszawskim dostać będąc można nasienia kopieczyny hollenderskiej czteremno kwitnącej garniec nowej miary polskiej dla niewymiotu nasienia, po zł. pols. 11 (jednastć) — Ci, którzy zechcą sobie zamowić zawczasu to nasienie, raczą się zgłosić albo do samego dziedzica mieszkającego w wsi wyżej wymienionej, lub w Warszawie do W. Schütza Rady Budowniczego mieszkającego przy ulicy Mazowieckiej pod liczbą 1349, a złożywszy na zadatek w gotowi nie $\frac{1}{3}$ część przypadającej należytości za zamowioną ilość garcy. w końcu miesiąca Kwietnia aż do połowy Maja t. b. nasienie to odebrać mogą. Dnia 9 Marca 1820.

Falwark o dwie mile od Warszawy, a o wystrzał z fuzyi od traktu Błońskiego odległy, iest z wolney ręki do wydzierzawienia. — Zy-

czący zasięgnąć dalszą informacją, raczy się udać do domu pod N. 53 przy rynku Starego miasta na pierwsze piętro.

W kamienicy pod N. 49 przy ulicy rynek Starego miasta iest do najęcia całe drugie piętro od Wielkieynocy. — Życzący ma się udać na ulicę S. Jańską pod N: 2 do handlu żelaznego JPana Wardi.

Le soussigné se recommande pour la fabrication d'instrumens mathematiques, physiques et optiques, d'après les desseins les plus nouveaux. On trouve chez lui aux prix les plus honnêtes, des planchettes, boussoles, radiomètres, graphomètres, étuis de mathématique, verres oculaires, biquets, pèse-liqueurs pour la bière et l'eau de vie, des poids pour les diamans, l'or, argent et les marchandises; de plus, de microscopes de tous les genres, enfin tous les instrumens qui sont du ressort de la mathématique, physique et optique.

Par son exactitude il espere gagner la même confiance dont son prédécesseur et maître, feu Mr Weickert, a joui pendant beaucoup d'années. — Leipsic Mars 1820.

C. F. Poller.

Mécanicien et opticien de l'université; demeure dans Auerbachs Hof au second, vis à vis du magasin de Weickert.

Klacz ruska biała zębna grubopłaska, wzrostu dobrego, na przedniej lewej nodze ma piętno, lat 7 przeszło mająca. Ukradziono ją ze stajni w Warszawie dnia 24 Marca wieczorem o godzinie między 9 a 10; jeżeliby ktoś przypadkiem mógł się o tę klaczy wiedzieć gdziezostała, a raczył by zyle dobrym donieść do Wielmożney JPani Niemcewskiej utrzymującej zakład przy ulicy Miodowej pod Nrem 489 w Warszawie, odbierze nagrody Czerw: Zł: 4.

Podając do publiczney wiadomości, iż przyjmuję do prania kapelusze z partery, ktoby sobie życzył, niech się uda pod Nr 630 przy ulicy Trembackiej na drugiem piętrze.

DRUGI

GAZETY KORRESPONDENTA

Kommissya Rządowa Woyny.

Obwieszczeniem na dniu 30tym Grudnia roku zeszłego w numerze Gazet królewskich i w dziennikach Woiewódzkich potrzykroć umieszczoném Kommissya Rządowa Woyny przepisała sposób, podług którego właściciele wydanych już poświadczeń na przyznane im należności, tudzież nabywcy poświadczeń, niemniej ci, którzy poświadczenie rzeczone prawem spadku posiadają, deklaracy zamieszkania swego przed właściwemi sobie Kommissarz: Obwod: lub Kommissarz: cyrkuli: miasta stołecznego Warszawy składają się obowiązani. Gdy się okazało, iż termin 1go Marca roku bieżącego, do którego deklaracye pomienne sporządzone być winny, jest niedostatecznym, Kommissya Rządowa Woyny zatem powodowana chęcią, aby interessowane do tey okoliczności osoby w dopełnieniu ogłoszonych w tey mierze urzędzeń, na krótkości czasu skody nie poniosły; termin powyższy do dnia ostatniego miesiąca Maia roku bieżącego przedłużyć, wzywając posiadczów wzmiankowanych poświadczeń, aby się do przepisów powyżey zacytowanego obwieszczenia zastosowali.

w Warszawie dnia 9go miesiąca Marca 1820 roku.

Radca Stanu, pełniący tymczasowicie obowiązki Ministra Woyny

(podpisano) Jenerał Dywizyi

Hauke.

Radca Stanu, Dyrektor Jeneralny

(podpisano) Jenerał Bdy Stefan Hrabia Grabowski.

Sekretarz Jeneralny

(podpisano) Jenerał Bdy Nowicki.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji.

Stosownie do odezwy JW. Cywilnego Wołyńskiego Gubernatora do Xięcia Namiestnika Królewskiego uczynioney, zawiadania niniejszém z imienia niepodanych dwóch braci Sroczyńskich, synów Michała Sroczyńskiego mieszkańca Rossyjskiego, z miejsca teraźniejszego pobytu swego niewiadomych, iż wspomnieni Sroczyńscy przez Rząd gubernialny Wołyński powołani są do niezwłocznego stawienia się w Guberni Wołyńską, przed Kommissyą w dobrach Tajkury Powiecie Ostrogi ustanowioną, dla złożenia rachunków, dohrzeczonych Tajkur tyczących się: co aby rychłey doszło wiadomości onychże, jeśli w Królestwie Polskiem teraz przebywają, ogłasza się przez gazety Warszawskie.

w Warszawie dnia 13 Marca 1820 r.

Minister Prezydujący

(podpisano) T. Mostowski.

Sekretarz Jeneralny

(podpisano) Aug. Karaki.

Kommissya Hipoteczna Woiewództwa Mazowieckiego.

Gdy przy obwieszczeniach dla Obwodów Łęczyńskiego, Gostyńskiego, Sochaczewskiego, Rawskiego i Warszawskiego w dniach respective 11ym Listopada, 10ym Grudnia roku zeszłego, i 14ym Stycznia, 9ym Lutego roku bieżącego wydanych i ogłoszonych, dobra pomizey wymienione opuszczonemi zostały dla tego, że w repertoryach pruskich żadney o nich nie było wzmianki; przeto Kommissya hipoteczna z innego źródła wyzyskała w tey mierze przekonanie, po-

dać do publicznej wiadomości, że dobra takowe w miesiącu Maju c. a. w szczególnych terminach regulowane będą, jako to:

a) Dobra Borowo - laskowe A. B. — Zieloniew E. — Borucice A. B. C. — Gać — w dniu 28im Maia.

b) ditto — Gaiewo - nadolne — Golbice A. B. — Goszczynno - połetkowo A. B. C. — Goszczynno - bazylija A. B. dnia 3go ditto.

c) ditto — Kuchary A. B. — Rybitwy A. B. — Kurza - jama A. C. D. H. L. — Koźnaby - wilczkowizna dnia 4go ditto.

d) ditto — Piaski A. B. C. — Pruski - piekacie A. B. — Pruski - madaie A. B. — Skrzynki A. B. dnia 5 ditto.

e) ditto — Siedlewo - drzykosi — Zabokrzeki B. H. — Besikierz - gorzewo B. — Borszyn A. B. dnia 6 ditto.

f) ditto — Chrzętów - wielki i Dezer - ta Gołaszyn — Ciężków - dolny A. B. Dąbrowka strumiany A. Dąbrowka - wielka - wieś A. B. C. E. F. G. H. dnia 9 ditto.

g) ditto — Gołocice — Jedlicza A. Jdzikowice - pielgrzymy — Łątki A. dnia 12 ditto.

h) ditto — Rożyce - zmijowe E. F. — Sładków - rozleźły — Ujazd — Zegrzany dnia 13 ditto.

i) Dobra Boguszki A. B. — Dochy A. Drzewoski - wielkie — Garbów A. B. C. — Gąsioro - domaników A. B. C. w dniu 15tym Maia.

k) ditto — Jankowice - paszkowe A. Kielce B. — Nowe — Bielawki i Plebanski A. dnia 16 ditto.

l) ditto — Psurze A. — Rskowo A. B. C. D. — Rustów — Rayskie i Suchodół A. B. dnia 17 ditto.

l) ditto — Swiecziny B. — Szewce - nadolne A. B. — Szewce - nagorne A. — Włosków, dnia 18 ditto.

m) ditto — Woyciechowice - małe A. E. — Wółka - lizogódz A. B. C. — Wyrów A. B. — Wysoka - wielka dnia 19 ditto.

n) ditto — Zabikowo A. B. C. — Zakowice D. E. — Klonowiec - wielki A. D. G. — Kąty - podpacyna E. H. dnia 20 ditto.

o) ditto — Lesniewice - wielkie i małe A. — Podczachy A. B. D. E. — Pomorzany - wielkie A. — Remki A. — Waliszewo, dnia 23 ditto.

p) ditto — Chrzecy i Zaboklik A. B. C. D. — Krubice — Piasecznica C. — Tyczynogi dnia 25 ditto.

q) ditto — Porady - podlesse — Glianik A. C. — Łachów A. B. C. — Rogi — Radogoszcz A. C. — Jaroski A. B. dnia 27go ditto.

r) ditto — Bramki - górne — Łochow - szczyzna — Gomba, dnia 29 ditto.

Odwolując się więc do ostrzeżeń zawar - tych w obwieszczeniach na wstępie obecnego pisma allegowanych, wzywa Komisysa hipoteczna właścicieli powyższych dóbr, i tych, którzy rozumieją mieć równe lub lepsze do własności prawo, niemniej tych, którzy nie - nią się być posiadaczami jakiej summy lub prawa rzeczowego ściągającego się czyli to do gruntu, czyli też do sumy, albo praw hipotekowanych, aby opatrzeni w oryginalne do - kumenta do usprawiedliwienia ich resp. ctive własności, i wszelkich innych praw służące, stawili się osobiście lub przez pełnomocników specjalnie i urzędownie umocowanych w ter - minach oznaczonych o godzinie 9tej przed południem w Komisysie hipotecznej tu w War - szawie w pałacu Rządowym Bisarpa krakow - skiego zwanym przy ulicy Miodowej pod Nu - merem 496 sytuowanym, gdzie znajdą wska - zanego sobie imiennie urzędnika do ułatwie - nia zamierzonej czynności. — Odroczenia terminów w duchu prawa seymowego nie znaj - dują miejsca.

w Warszawie dnia 7 Marca 1820 r.

Prezes J. Turcki.

Za Sekretarza

J. Zawadzki.

Komisysa Hipoteczna Województwa Ma - zowieckiego.

Uwiedomia osoby interesowane, że do uregulowania hipoteki domów nowo wznie - sionych, numerami 1253 i 1259 oznaczonych, i przy ulicy Nowy - świat tu w Warszawie le - żących, termin na dzień 11 Kwietnia r. b. o godzinie 9tej rano przed Rejentem kan - cellaryi Ziemianskiej Wincentym Polczyh - skim przeznaczony został.

w Warszawie dnia 9 Marca 1820 r.

Prezes J. Turcki.

za Sekretarza

J. Zawadzki

*Komisya Hipoteczna Woiewództwa
Mazowieckiego.*

W wykonaniu prawa seymowego o ustaleniu własności dóbr nieruchomości o przywilejach i hipotekach, po wywołaniu już sześciu Obwodów przystępując na koniec wedle zapowiedzianej kolei do Obwodu Stanisławowskiego, przeznaczyła do uregulowania hipotek dóbr ziemskich w tymże Obwodzie, a mianowicie w Powiatach Stanisławowskim i Siennickim położonych, szczególne terminy na miesiąc Czerwiec roku bieżącego, iako to:

a) dla dóbr Orzechów - filipy — Jaworek — Stary-dwór — Brzozowica — Kalesi — Łukowiec — Jeruzal — Płomińce — Rudno — Sępołów, Olexin, Borków, Dąbrowa, Podgórzno — Ryczycy, Budziska, Wilczonek — dzień 2 Czerwca.

b) ditto Kłębów, Zamoście - kłębowskie, Krusze, Borki, Jasiennica, Miąsco, Łysobyki — Manki, Matka i Zrąbek karczmy — karczmy — Chaęta, Jankory, Laskowo, Jakuszewo, Chrościele, Zaścienie, Ludwinów, Wola-Czarnowska — Czarnów — Grzebowski, Ilowice — Chrośla, Górki, Poręby, Bykowitzna, Stoiadła, karczma Podkoberne Dębiczki, Jarzębia Jaka, Lipiny, Wysychy, Piatków, ditto 3 ditto.

c) ditto Siennica, Stara-Siennica, Starawies, Wola Siennicka, Lękawica, Choyny — Dłużew, Maydanów — Wola-Siennicka — Kąbki, Łęga, Małków, Pustelnik, Rudzienko, Grębiszew, Zamieście, Podradzie — Wojowka, Januszew — Łochów, Łaski, Budziska — Sędziany — Przykory, część Obręb — ditto 5 ditto.

d) ditto Dobre, Rudzienko, Rudno, Kąty Bieleckie, Huta Antonin, Poręby, Osęczyzna, Okakowina, Rąbież — Nowawies, Makowiec-duży, Makowiec-mały, Osiny — Chocimże, Pniewnik, Zakrzew, Piwki, Drop — Mińsk, Sankowizna, Jasionka i tartak młyn, Miknow, Nędziska, Kedzierak, Huta Mińska, Dąbka, Awarów, Budy-Arynowskie, Wólka-Mińska, Gliniak — ditto 6 ditto.

e) ditto Makrawies, Postoliska i Finkeły — Glinianka, Glinki, Czarnówka, Wola karczewska, Wola Dąbka, Koptki, Wólka młodsza, czyli Solec, Swark Jabłonna — Zalesie, Mrowiska młyn, Gagolin, Bestwiny, Krzywica — Tul — Pogorzeli, wiatrak młyn i karczma Bracta — Terebuczka, Stoczek i Szymkowitzna młyny — Rowne, Piaski, Dzier-

zanów — Sosnowo — Koszewnica — Pogorzelec, Gromek — Siodło — Kąty, Zdroje, ditto 7 ditto.

f) ditto Radzymin, Dybów, Zawady, Mokre, Łoś, Ruda, Trzcianna, Borki, Siwek, Dąbrowka, wiczka-Radzywińska, Ciemne — Janów — Sufazyn — Miłosna, karczma Janówek — Wola-Cygowska, Retków, Papiernia młyn — Swinotop, Łazy — Kozły, Wólka-Kozłowska, Rysie — Mościsk, Obręb część ditto 8 ditto.

g) ditto Kuflew, Maławies, Kołacz, Sokelnik, Huta, Liwice, Gduidy, Budki-małowieskie, Budy, Francuzy, Guzew, Trojanów, Rudka, Paprotnia - wola, Porzewnica, Jeziorka, Topor, Gozd, Grodzisk, Skruda wielka i mała — Mistów — Wagan, Głuchy, Wszebory, ditto 9 ditto.

h) ditto Okniew, Zabraniec, Michałów, Grzybowska wola, Sulbiówek, Sinołęka, młyn Stożek, Groszki, wysypka Grunta — Długa-kocielna, Zurawka, Skruda — Niegów, Młynarze, Słubów, Korszałki, Wólka sżlubowska — Dembe-małe, Kołaczki, grunt pusty — Budziska — Kołbel, Stara wies, Gozd Głina, Ostrów, Dąbrowka, Gołębiówka, Obręb część — Zbroszki, ditto 10 ditto.

i) ditto Wązońna, Buda, Zboyna-góra, Biłek, Ryczycy, Mładz, młyn Ruda, Dziechomce, Rąk, Duchownów, Golica, Boryszew, Goraszka, Izabella — Mienia, Cisie, Pełczonka, Rudnik, Skwarne, Rososz, Piaseczno, Skupie, Dzielnik, Posiadaly, Kiczki, Wola-Glonkowska i grunta — Wola-Rostkowska, Roszczep — Turley, Chrościele, ditto 12 ditto.

k) ditto Wólka-słopska, Słopsk, Trojany, Jakubow, Wtkowizna młyn, Lipiny, karczma karczma, Duczki, Wołumin — Barchów — Wola Sufczyńska, Głupianka, Rudachówka, Pogorzelec, Osowno, Brzezniak, Jozefow, Rąbież — Międzyłes Jazwie międzyleskie, Kobieli, Kąty-międzyleskie, Szczepanek — Orzechów-stary Wólka, Kluski, ditto 13 ditto.

l) ditto Kraszew, Rusztow, Rzycka, Dobczyn, Pasek — Chrońna, Kąty, Łubice, Karpiska, Cielkowska, Chrzaszczowka — Lasomin, Kośminy, część Chęstnu i Łysej-góry — Zawieściuchy, Choyny — Targówka — Sionna — Dobrz-niec-wielki — Kobyłoka, Wólka Kobiłńska — Czarna Wólka-Czarnińska, Borek Szymbory, Abamy, Falbogi, ditto 14 ditto.

m) ditto Kłuzyn — Zawada, Patok, Mrozy, Łaziska, Przytoka, Wola Kałuska i Dątkowi-

zna, Kozłowizna młyny, Budy-Rządza i Remblińska, młyny Rządza, Chryniewizna i Olchowizna, Budy Przytockie — Waliska, Sławek, młyn Osmolanka — Roguszyn-wypychy — Tłuszcz — Kobylka, Marcinków karczma, Turów, Kobylak — Lipiny, Dębowce — Mroczyki-topuchy, Mroczyki-klekty — Milew. dito 25 dito.

m) Olwoc-wielki, Olwoc-zagórny. Nadbrzeg. Karczówek, Duda, Przewóz-karczewski Swidry-wielkie, Kępa-swiderska, Pogorzelski, Laszek, Ostrowik, Ostrówice, Rozibki, Karczew. Chrzęsne, Kąty, Stryki, Dziecioły i Wilczyńnic — Cygów, Turze — Kamionna, Twarogi, Małuty, Dąbrowka, Zembrzeniec — Olszewice. dito 16 dito.

n) dito Wierzbno, Janówek, Cierpięta, Czarnaogłów, Wyglądówek, Zimno-woda, Włoka-Czermińska — Brzozówka — Borze, z częściami wsiów Sulki i Skarżyna — Szymony, Skrzeki — Jagodne — Czaple. dito 17 dito.

o) dito Kropy, Strupiechów — Strachówka, Osmolanka, Borki, Radoszyna, Ruda młyn, i Warmaki — Wąsy, Witty — Dobrzyniec mały, Jarachowizna młyn, Rzachta, Siwińska. Osłazki — Boczek, Jeziorka, Łoiwo — Dmbe-małe. Mokry ług Karczma — Jędrzeiów. dito 19 dito.

p) dito Roguszyn-Iszniki, Roguszyn-decie, Roguszyn stary, Roguszyn-dzierski, Szczerów, Noyszew — Świętochów stary, Świętochów-polażcie, Świętochów trawy — Kwaśnianka — Kuligów. dito 21 dito.

q) dito Zgóścienice, Ostrówek, Czarna. Gałka — Zglechów — Barcząca, młyn Zakole, Huta Barczącka, Wiciejów, Wólka-wiciejowska, Tyborów, nowo założona — Szewnica, Oble, Wężówka. dito 22 dito.

r) dito Boimie, Zdzisar, Olexin, Zawady Wąsosze — Wyrzyki — Kukawki, Kolonia, Julianów, Strachów — Jędrzejnik — Zaków, Drozdówka i Zwiąc, Kulki. dito 23 dito.

s) dito Lipiny, Dębowice, Skarżyn, Sulki — Mało-pole, Dąbrowa Drzew, Karpin, Guzowatka — Wielgolas, Cisie, karczma Mrowiska, Brzozowa i Brzeziny Chałupa, Wielgolas, Zabokliki. dito 24 dito.

t) dito Ręczaje, Mostówka, Grabie, Krzewica, wola Ręczajska, Kolno, Ozów — Sulejów, Wólka-Sulejowska, Kąty Sulejowskie, kąty-kury-balury, Wyglądały. dito 26 dito.

Podając zatem do publicznej wiadomości

powyższe rozporządzenie, wzywa Komisya Hipoteczna interesantów, to jest:

1) Właściciele nieruchomości wyspecyfikowanych.

2) tych, którzy rozumieją mieć lepsze lub równe prawo do własności,

3) tych, którzy mają jaką sumę, lub prawo rzeczowe (hipoteczne) ściągające się do gruntu,

4) tych nakoniec, którzy posiadają jakieś prawo rzeczowe (hipoteczne) tyjące się sumy, albo praw hipotekowanych:

aby opatrzeni w oryginalne dokumenta do usprawiedliwienia ich resp: własności, i wszelkich innych praw służące, stawili się osobiście lub przez plenipotentów specjalnie i urzędowo umocowanych, w terminach oznaczonych o godzinie 9 przed południem w Komisji hipotecznej Województwa Mazowieckiego tu w Warszawie w pałacu rządowym Biskupa Krakowskiego zwanym, przy ulicy Miodowej pod Nrem 496 sytuowanym, gdzie znajdują wskazanego sobie imiennie urzędnika do ułatwienia zamierzonej czynności, odroczenie terminu niezayduie miejsca.

Właściciel bowiem niezgłaszający się, ulegać musi skutkom w artykule 148 Prawa Seymowego przepisanyemu wedle którego zepozwany będzie na inny termin przed upłynieniem czasu prekluzyjnego, pod zagrożeniem kary od 20 do 600 złp. Na przypadek nieuczynienia zadość i wtenczas woli prawa, kara pieniężna ściągnięta, a nowy znow termin pod karą podwójną wyznaczonym zostanie. — Gdyby właściciel był nieletnim, lub bezwłasnowolnym, środki ryguru stosownie do artykułu 149 dotkną opiekuna. — Oprócz tego, właściciel niezostający pod opieką w myśl artykułu 150 utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem wierzycieli, którzyby niebyli w stanie uzyskać zabezpieczenia swych wierzytelności dla niedopelnionego przez tegoż właściciela obowiązku w przedmiocie utwierdzenia praw własności.

Niestawiający zaś interesanci pod liczbami 2, 3 i 4, umieszczeni, gdyby się chcieli zgłosić po dniu oznaczonym, ale jeszcze przed upłynieniem czasu prekluzji, to jest, przed dniem 1 Lipca r. b. powinni od articulum 156 wzwać wszystkich, na których prawa ma wpływ ich pretensya, do stawienia się przed Komisją Hipoteczną, i ponosić będą wszelkie kosz-

ta. Wszakże, gdyby i tego uczynić zaniedbali, uważani będą na mocy artykułu 154, iakoby się zrzekli prawa rzeczowego, i pretensye ich zostaną tylko osobistemi.

Plenipotencye przez strony interessowane wystawione byż mogą na Mecenasów i Adwokatów, niemniej Patronów Trybunału i Instancyi, z których dla ułatwienia korespondencyi wymienią się zarazem język niemiecki posiadający, iako to: Mecenasi, Bogusławski, Łabęski, Kiedrzyński, Wasutyński, Kozłowski, Dornfeld, Jasiński, Stawiński, Tarczewski-Tokarski, Krzywoszewski, Wiśniewski, Wołowski, Szredziński, Kostrzycki, Glom, Michał Terosiewicz, M i e w s k i. — Adwokaci: Kawczyński, Wągrowki, Dawid Torosiewicz, Turowski, Sokołowski, Szreder, Mędzeczki, Owidzki, Ogródowicz. — Patronowie: Rynke, Woliński, Przyłuski i Szperliński.

Kommissya hipoteczna ostrzega przytém: że każdy bądź właściciel, bądź inny iakiegokolwiek prawo rzeczowe mający, powinien w stosunku do artykułu 157 cytowanego prawa obrać sobie zamieszkanie w kraju. Wolno jest wprawdzie odmienić ustanowione pierwsiakowo zamieszkanie; lecz w takim przypadku należy wybrać i wskazać inne także w kraju.

Nacstatek ostrzega Kommissya hipoteczna, że akta dawne ściągające się do obecnego Obwodu, gdzie za rządu Austryacko-Galicyjskiego patent tabularny z dnia 4go Marca 1780 zaprowadzonym nie był, nie znajdują się tutaj, i przewiezionemi do stolicy nie stanę. Odwoływanie się więc do tychże akt w terminach regulacyi przyjęte nie będzie; — raczcy każdy interessowany powinien się wcześniej o potrzebne z nich ekstrakty postarać, i z gotowemi popisać się. — Równie nie będzie miało miejsca odroczenie terminu, iako prawem nie dozwolone, i z powodu zapadającej z dniem 1szym Lipca r. b. prekluzyi do udzielenia nie podobne.

Działo się w Warszawie 14go Marca 1820 roku.

Prezesa Kommissyi Hipoteczney

Sędzia Appellacyyny

(podpisano) *Turski.*

J. Zawadzki.

Zastępca Sekretarza.

bra Gole z Powiatu Orłowskiego na dzień 11 Lutego wywołane, należą rzeczywiscie do Powiatu Błonskiego, i regulacya ich w dniu 13tym Kwietnia r. b. nastąpi. — w Warszawie dnia 3 Marca 1820 roku.

J. Turski, Prezes.

Za Sekretarza J. Zawadzki.

Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego

Po rozważeniu deklaracyi Kawalerów Orderem S. Stanisława zaszczyconych, w stolicy Królestwa zamieszkałych, i w niej opłatę od tegoż orderu składać pragnących, widzi potrzebę donieść im

1. Ze pod żadnym pozorem od kawalerów w kraju zamieszkanie lub posiadłość mających opłata do inney kassy iak tylko do publiczney w miejscu przez nich obraném oznaczoney wnoszoną byż nie może.

2: Ze uznana za właściwą kassa Obwodu Warszawskiego pobierać odtąd ma tak zaległe przyznane, iako i bieżące opłaty, od kawalerów w stolicy zamieszkałych, do czego jest już upoważniona.

3. Ze kto z kawalerów pomienionych i tw opłatę składać deklarujących takowey za lata zaległe przyznane, i za bieżące, nie musi do dnia 15 Kwietnia, niezawodnie exekwowanym będzie.

4. Ze kto złożył już tymczasowo pieniądze do kassy miasta Warszawy, ten może byż pewnym, że takowa opłata przeniesioną nie zawodnie przed terminem zostanie, i kontrybuent wykucyi obawiać się nie ma przyzazyny.

Ażeby nakoniec obowiązki objęte urzędzeniem z dnia 26 Stycznia r. z. przez Kommissya Woiewódzką, iako mającą opiekę nad Szpitalem Dzieciątka Jezus, wydaném, a przez Kommissya Rządową Sp. Wew. i Policji: zatwierdzone, wszystkim wiadome byż mogły, ogłasza, że Kommissya na nowo tak przez Gazety iako i przez Dziennik Woiewódzki nadmieniac, — iż od kawalerów za granicą zamieszkałych i tam tylko dobra mających, którzy czuli na obowiązki raz przyjęte i dobro iedynie cierpiącej prawdziwie ludzkości na celu mający dopłniali ich: administracya szpitalna ma moc przyymować wprost pieniądze, donosząc Kommissyi Woiewódzkiej szanowne ich nazwiska.

W celu zabezpieczenia funduszów z opłat od Orderu S. Stanisława dla szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie przeznaczonych, a przez Dekret N. Pana z dnia 16 Grudnia 1816

Kommissya Hipoteczna Woiewództwa Mazowieckiego.

Uwiadamia interessowane osoby, że do-

zatwierdzonych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji reskryptem swym. Z dnia 20 Czerwca r. z. na wniosek rady ogólnej dozorczej szpitalów postanowiła:

A. Aby wykaz tabellaryczny wszystkich kawalerów tak za dawniejszych, iako i teraźniejszego rządu orderem S. Stanisława zaszczyconych, s w Województwie Mazowieckim zamieszkałych, był ułożony.

B. Aby opłata od tegoż orderu na rzecz wspomnianego instytutu przez administracyą szpitalną pobierana, zacząwszy od roku 1807, była sprawdzoną, i zaległość téż opłaty ustanowioną.

C. Aby każdy kawaler zaszczycony wspomnianym orderem zadeklarował się, z którego miejsca opłatę tak zaległą, iak i na przyszłość opłacać będzie.

D. Wreszcie, aby opłaty rzeczzone na przyszłość przez Kommissye Wojewódzkie ściągane, i do Kammissyi Woiewództwa Mazowieckiego były odsyłane.

W dopełnieniu więc téj dyspocyi Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, iako i później wydanego pod dniem 12 Listopada r. z. Nro 1, 185. reskryptu, Kommissya Woiew. Mazowieckiego wskazuje Kommissarzom Obwodowym co następuje:

I. Co do uformowania listy sprawdzenia i ustanowienia zaległości opłaty orderowego.

1. Nasamprzód Kommissya Woiewódzka przesyła Kommissarzom Obwodowym ogólną listę wszystkich kawalerów przez administracyą szpitalną Dzieciątka Jezus podaną, z wyszczególnieniem, za które lata należność orderowego przez kawalerów tegoż orderu do rąk administracyi szpitalnej aż do 1go Stycznia 1819 opłaconą została, i ile od tychże Kawalerów aż do tegoż dnia roku 1807 inclusive téż opłaty zalega.

2. Z listy téj Kommissarze Obwodowi wyciągną wszystkich tych kawalerów których w ich Obwodach bądź w osobistocie są zamieszkałi, bądź majątek nieruchomy posiadają, bądź téż, których sukcesorowie, jeżeli zaszczycony kawalerowie zmarli w tymże Obwodzie po nich odziedziczyli majątek.

3. Każdego z tych Kommissarze Obwodowi zawezwą do zaprodukowania kwitów rycylnych z złożonej na rzecz szpitala opłaty i przez administracyą wydanych.

4. Produkowane przez interessentów kwi-

ty, Kommissarze Obwodowi z podaniem administracyi wedle powyższej przesyłającej się Listy sprawdzą, i zaległość istotną na dniu ostatnim Grudnia r. z. dla szpitala należącą się ustanowią. Zaległość w tym sposobie ostatecznie wynaleziona, powiuna być protokółarnie przez interessenta każdego przyznana.

5. Jeżeliby w produkowaniu kwitów lub ich wynalezieniu zachodziła dla kawalera zaszczyconego orderem trudność, lub gdyby względem zaległości przez administracyą szpitalną wykazanej spor był wniesiony; w takim przypadku oświadczenie kawalera protokółarnie, ma być stanowczem, i zaległość opłaty o tyle za rzetelną i istotną uważana, o ile przez niego dobrowolnie będzie przyznana.

6. W oświadczeniu iednakże tém, wyłączone być winny przyczyny, dla których kwity lub z podaniem administracyi niezgadzaia się, lub téż wynalezione i zaprodukowane być niemogą.

7. Jeżeli zaszczycony orderem kawaler już nieżyje, sukcesorowie jego okazać koniecznie powinni kwity, i udowodnić, kiedy śmierć jego nastąpiła.

8. W takim zaś przypadku, opłata za lata upłynione, aż do roku w którym śmierć nastąpiła, ma być być wyrachowaną, i zaległość w téj proporcji ustanowioną.

9. Jeżeliby sukcesorowie kwitów produkować niebili w stanie, zaległość przez administracyą szpitalną wykazaną za rzetelną ma być przyjętą, bez uważania na spór, iaki ciż sukcesorowie względem opłaty téż wniesłyby chcieli.

10. W każdym z powyższych przypadków obrachunek, przyznanie lub oświadczenie protokółarnie sporządzonem być ma, w czém aby iednostajność była zachowaną, Kommissarzom Obwodowym przesyłany wzór za skazówkę posłuży.

11. Żeby zaś obrachunek ostateczny zwolce nie uległ Kommissarze Obwodowi wzywając do zaprodukowania kwitów, wyznaczą ostateczny termin w 60 dni po odebraniu niniejszego reskryptu, a to dla tego, aby w przypadku niebytności w dobrach swych kawalera orderem S. Stanisława zaszczyconego, rzadca onych od Pana swego przyzwoitę zasięgnąć mógł informacyi względem złożenia w téj mierze w zaisteństwie tego deklaracyi, i zaszczyt niem, iż po upłynieniu tegoż terminu, chociażby kwi-

ty produkowane lub spór wnoszonym był, zaległość przez administracyą wykazana, zaprzysznaną uważana, i do ściągnięcia iey przystąpiono będzie.

12. Po obrachowaniu, sprawdzeniu i ustanowieniu w powyższym sposobie zaległości, Kommissarze Obwodowi z udziałanych protokołów sporządzą wykazy tabellaryczne, co do kawalerów w Obwodzie iego zamieszkałych lub majątek posiadających, niemniej tych, po których sukcesorowie majątek odziedziczyli.

13. Wykazy te mają być sporządzone wedle przesłanego wzoru w trzech exemplarzach, z których dwa wraz z protokółami Kommissy Woiewódzkiej mają być naydalej do ostatniego Kwietnia r. b. odesłanemi, trzeci zaś exemplarz pozostanie przy Kommissarzu Obwodowym.

II. Co do zapewnienia opłaty teyże na przyszłość.

14. Kommissarz Obwodu obowiązany jest od każdego kawalera orderem zaszczyconego w Obwodzie zamieszkałego lub majątek nieruchomy posiadającego, zażądać deklaracyi, z którego miejsca opłatę oznaczoną na przyszłość składać będzie.

15. Deklaracya ta również na piśmie złożoną być ma, do czego wzór przepisany jest

16. Jeżeliby w terminie wskazanym powyżej, tak deklaracya nie była podana, Kommissarz Obwodu uważać będzie, iakoby zamieszkały w Obwodzie, lub majątek nieruchomy posiadający, z miejsca swego pobytu lub z majątku swego nieruchomego opłacać należytość przyjął obowiązek.

17. Z zebranych tym sposobem deklaracyi Kommissarz Obwodu również oddzielną listę wedle udzielonego wzoru sporządzi, i dwa exemplarze teyże wraz z deklaracyami piśmiennymi Kommissy Woiewódzkiej w terminie naydalej do dnia ostatniego Kwietnia oznaczonym przesła.

18. Trzeci zaś exemplarz teyże listy u siebie zatrzyma dla wiadomości, przez których kawalerów opłata ta z miejsc w Obwodzie iego leżących będzie wnoszoną, aby wedle teyże listy w czasie przepisany o opłatę upomnieć się był w stanie.

19. W podobnym sposobie Kommissarz Obwodu postępować będzie względem tych Kawalerów, którzy na przyszłość Orderem Sgo Stanisława zaszczycony będą, a któ-

rych te za każdym razem Kommissarzowi Obwodu komunikowaną będzie.

III. Co do poboru teyże opłaty tak zaległej iako i na przyszłość składać się mającej.

20. Opłaty orderowego od dościa niniejszego reskryptu, tak z ustanowionych zaległości, iako i na przyszłość, niemogą być opłacane bezpośrednio do administracyi szpitalney, lecz każdy kawaler takowe opłaty składać jest obowiązany ad depositum kassy Obwodu tego, w którym opłatę tę składać zadeklarował.

21. Dla tego więc Kommissarz Obwodu o takowej woli rządu wszystkich kawalerów, którzy wedle wyżey wzmiankowanej deklaracyi opłatę tę z miejsc w iego Obwodzie położonych wnosić przyrzekli, zawiadomić winien z ostrzeżeniem, iż odtąd złożona wprost do administracyi szpitalney opłata, przyjętą niebędzie.

22. Zaległe do dnia 1 Stycznia 1819 opłaty mają być wybrane niezwłocznie po zrobieniu obrachunku, wyżey ad 12m wskazanego, tych tylko Kawalerów, którzy względem onych deklaracye swe złożyli, lub gdy gdzieindziej w Królestwie Polskiem nieruchomego nieposiadają majątku — Co się zaś tyczy właścicieli dóbr w rozmaitych Obwodach, o takowych, gdzie zaległość zaspokoić, i na przyszłość opłatę roczną uiszczać mają, Kommissy Woiewództwa Mazowieckiego dopiero po ściągnięciu ogólnych w téj mierze z całego kraiu wiadomości ideklaracyi, kogo należy zawiadomić nieobecniemi.

23. Za prawidło jednak służy, że w przyszłości opłaty te za każdy rok w miesiącu Styczniu każdego roku z góry wybierane być mają; — że wedle podziału Orderu S. Stanisława na klasy stosownie do dekretu Królewskiego z dnia 24 Grudnia Kawalerowie ozdobieni Orderem S. Stanisława.

Klasa I. czerw: zł: 4. czyli 72-złpols;

— II. — — 3. — 54 —

— III. — — 2. — 36 —

— IV. — — 1. — 18 —

corocznie opłacać na rzecz Szpitala Dzieciątka Jezus są obowiązani.

24. Któryby więc z Kawalerów w terminie przepisany z opłaty od niego przypadającej nieuiszczył się, ten przez Kommissarza Obwodu do zaspokojenia teyże opłaty środkami, co do opłat skarbowych wskazanymi, ma być zniewolonym. —

25 Zastrzega się w tem miejscu, że opłata wnoszona (jeżeli zaległość nie jest zaspokojona) zawsze naprzód na zaległość policzoną i kwitowaną być powinna.

26 Również za zasadę wskazuje się, że gdy opłata od Orderu Sgo Stanisława do klasy jest zastosowana, Kawaler ozdobiony wyższej klasy orderem tylko do opłaty wyższej jest obowiązany, a jeżeli wprzód zaszczycony był orderem klasy niższej, opłatę od tejże klasy tylko za czas, póki mu służyła, za pokoić jest winien,

27 Dalej, ponieważ z dniem śmierci zaszczyconego orderem Kawalera ta opłata ustaje, przeto successorowie jego składają sepulturę, część opłaty wyrachowaną w storunku upłynionej części roku składają, — równie iak zaszczycony orderem za rok pierwszy składa część taką, iaka z wyrachowania czasu od dnia zawiadomienia o zaszczyconiu orderem do końca roku wypadnie.

28 Odbierając opłatę kassa Obwodowa, obowiązana jest każdego kawalera zakwitować w formie przynależnej wedle wskazanego wzoru, wyrażając jasnie, za który rok, od jakiej klasy, i przez kogo opłata ta została złożona. Kwit zaś ten powinien być przez Kommissarza Obwodowego poświadczonym i w kontroli jego zanotowanym.

29 Zebrane pieniądze z opłat orderowego kassa Obwodowa odsyłać będzie do kasy wypłat Województwa Mazowieckiego, gdzie fundusz ten na rzecz szpitala będzie zbieranym

30 Odsyłając pieniądze, powinna kassa Obwodowa przesłać kassie wypłat listę wyszczególniającą: przez których Kawalerów, za który czas, i od jakiej klasy summa zebrana złożoną została, w dwóch exemplarzach aby jeden exemplarz tejże listy kassa wypłat za dowód u siebie zatrzymać, drugi zaś przez siebie zakwitowany kassie Obwodowej na dowód odesłania pieniędzy zwrócić mogła. Prócz tego, kassa Obwodowa donosząc Kommissary Wojewódzkiej o odesłaniu pieniędzy do kasy wypłat trzeci i czwarty exemplarz tejże listy do rapportu swego załączy, aby ta przynależną do poboru i wpływu opłaty wspomnianej kontrolę utrzymywać, i jeden exemplarz administracyi szpitalney Dzieciątka Jezusa dla iey wiadomości wręczać mogła.

Aby zaś niniejsze zarządzenie niezwłocznie do skutku było w całej osnowie doprowadzone, Kommissarze Obwodowi zaraz po o-

debraniu niniejszego reskryptu stosownie przedsięwzją kroki, i ściśle do tegoż zarządzenia zastosują się, a następnie, w d pełnenu tegoż tak przepisane, i w punktach 13 i 17 żądane wykazy, w terminie oznaczonym przesła.

w Warszawie dnia 20 Marca 1820 roku.

Prezes Rembieleński.

Sekr: Jen: Filipecki.

Działo się w Warszawie dnia 17 Lutego 1820 roku. — Na żądanie Dmazego Dziecżyńskiego Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Podwałki pod liczbą 497 mieszkającego iako massy sukcesywny likwidacyjny niedy Kornatowskiego Kuratora, który sam od siebie prawne kroki czynić będzie,

Ia Jan Dmowski Woźny Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woje: Mazo: przy ulicy Maryensztadt pod liczbą 2648 mieszkający, nominowany i przysięgły, — zapozwałem wierzyteli massy Kornatowskiego a mianowicie: 1mo. Witta Janiszewskiego, we wsi Racieńcinie w Powiecie Brzesko Kujawskim Województwie Mazowieckim mieszkającego. 2do. Depozyt Trybunału Woje: Kaliskiego w osobie kassjera i kuratorów tegoż depozytu. — 3tio. Józefę z Wierzchleykich owdowiałą Puchalską zamieszkaną swego niewiadomą. — 4to. JW. Schmidt Jeneralnego Konsula pruskiego iako pełnomocnika względem windykacyi i przekazanych summ bałońskich. — 5to. W. Antoniego Zakrzewskiego zamieszkaną niewiadomego. — 6to. Adama Bielskiego z zamieszkaną niewiadomego, i innych z imion, nazwisk, iakoteż pobytu swego niewiadomych, aby się w przeciągu 4ch tygodni na audyencyi Tryb: Cywil: Woje: Mazo: Wydziału III, posiedzenia swe zwykle w pałacu Wobrowskich przy ulicy Senatorskiej pod liczbą 46a odbywającego, osobiście lub przez umocowanych pełnomocników niezawodnie stawili, pretensye swe, iakie do massy mieć s dąż, likwidowali i dokumentami urzędowemi usprawiedliwili; wraz z bowiem miesztawienictwa, Kurator prekluzyi względem ich pretensyy domagać się będzie; a dla wiary publiczney kopię niniejszego edyktałnego zapozwa kżdemu w szczególności wierzyćelowi wręczono i zostawiono. Dla niewiadomych zaś, przez biuro W. Prokuratora Królewskiego wywieszono na tablicy Tryb: Cywil: Woje: Mazo: i umieszczono w gazetach. — Działo się iak wyżej.

Jan Dmowski Woźny T. C. W. M.